

HỘI THÁNH CỦA BẠN CÓ THỂ ĐÀO LUYỆN MỘT

ĐỘI NGŨ TRUYỀN GIÁO ĐẦY NĂNG LỰC

Đại Mạng Lệnh được ban ra cho mỗi Hội Thánh và các thành viên trong đó. Trong khi Chúa Giê-su nói về toàn bộ thế giới này, thì thế giới của chúng ta bắt đầu ngay tại chính "Giê-ru-sa-lem" của chúng ta và từ đó trải rộng ra. Những giáo sĩ của Hội Thánh cần đi vào cộng đồng của chính Hội Thánh và dạy dỗ người hư mất tại đó. Điều này sẽ khích lệ Hội Thánh tăng trưởng và những Hội Thánh tăng trưởng là những Hội Thánh gởi đi nhiều giáo sĩ nhất. Cùng với kinh nghiệm ở gia đình, các thành viên trở thành những người làm công có giá trị để mở Hội Thánh mới và làm việc trong những khu vực tiên phong tại quê nhà và xa hơn nữa. Tuy nhiên, điều này sẽ chỉ xảy ra khi Hội Thánh có các thành viên được huấn luyện thành các giáo sĩ. Việc này đang được thực hiện trong Viện Truyền Giáo Báp-tít Quốc Tế, một chương trình có thể được thực hiện trong mỗi Hội Thánh với chỉ một hay hai giờ học mỗi tuần, dưới sự chỉ dẫn của mục sư hay người được chỉ định.

Bạn đang cầm trong tay một cuốn sách giáo khoa của Viện. Những tài liệu khác rất có giá trị nhưng không quá đắt. Những chương trình theo yêu cầu được liệt kê bên dưới đây và số giờ học cho mỗi sách. Hai chứng chỉ được trao ra cho chương trình này; không tốn phí Hội Thánh: Chứng Chỉ Nghiên Cứu Truyền Giáo (60 giờ) và Chứng Chỉ Trong Bị Giáo Sĩ (120 giờ). Chương trình không đòi hỏi làm bài tập hay thi kiểm tra, nhưng yêu cầu dự lớp đều đặn, và có một cố gắng đều đặn áp dụng những điều dạy dỗ vào thực tiễn trong cộng đồng.

Các Môn Học Căn Bản Đào Tạo Giáo Sĩ của Vietnamese Missionary Institute

- Căn Bản Thuộc Linh Chức Vụ: Quyền Năng Thuộc Linh	6
- Quản Trị Cơ-Đốc: Sự Dụ Dật Theo Ý Chúa	6
- Chức Vụ Chăn Bầy: Người Chăn Bầy Chúa Dừng	6
- Phương Pháp Dạy Kinh Thánh: Cách Dạy Lời Chúa	12
- Giảng Giải Kinh Thánh: Cách Giảng Lời Chúa	12
- Nguyên Tắc Lãnh Đạo: Lãnh Đạo Thuộc Linh Năng Động	6
- Giáo Lý Cơ-Đốc: Sứ Điệp Báp-tít Cho Thế Giới	12
- Cựu Ước: Cựu Ước Nhập Môn	6
- Tân Ước: Tân Ước Nhập Môn	6
- Dạy Kinh Thánh Cho Các Thân Hữu: Các bài học theo sách Giảng và Công Vụ	12
- Cách Mở Hội Thánh Mới: MegaDiscipleship	12

Muốn biết thêm chi tiết, xin liên lạc Vietnamese Missionary Institute

ĐỜI SỐNG DƯ DẬT THEO Ý MUỐN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

VIETNAMESE MISSIONARY INSTITUTE

A Gateway to World Missions
churchstarts.com

NỘI DUNG

- BÀI 1** *CHÚA HỨA CHO BẠN SỰ DƯ DẬT* **1**
Chúa Mong Muốn Làm Cho Đời Sống Bạn Dư Dật
Lời Hứa Của Chúa Bao Gồm Cả Về Vật Chất
Chúa Muốn Chúng Ta Kinh Nghiệm Sự Giàu Có Ở Mọi Phương Diện
Những Lời Hứa Của Chúa Là Có Điều Kiện
- BÀI 2** *ĐỂ ĐƯỢC DƯ DẬT ĐÒI HỎI THỰC HÀNH TỐT* **9**
Sức Khỏe Tốt Phụ Thuộc Vào Đức Tin Và Tập Rèn Tốt
Cách Để Gia Tăng Thu Nhập Của Bạn
Cách Để Nhận Và Vui Hưởng Nhiều Hơn Với Cùng Thu Nhập Đó
Cách Đầu Tư Vào Tương Lai Của Bạn
- BÀI 3** *SỰ DƯ DẬT ĐÒI HỎI ĐỨC TIN* **19**
Loại Đức Tin Để Chúa Ban Phước Dư Dật
Loại Đức Tin Mà Chúng Ta Cần Có
Những Bông Hoa Của Đức Tin: Biết Ơn Và Thỏa Lòng
Những Bông Hoa Của Đức Tin: Dâng Trọn Phần Mười Cho Chúa
Những Bông Hoa Của Đức Tin: Giàu Có Trong Sự Ban Cho
- BÀI 4** *CHÚA MUỐN HỘI THÁNH CHÚA GIÀU CÓ* **33**
Điều Có Ý Nghĩa: Một Hội Thánh Quản Trị Trung Tín
Gây Dựng Để Có Một Hội Thánh Truyền Giáo Đích Thực
Thành Thực Với Mục Sư Của Bạn
Một Hội Thánh Trung Tín Dâng Phần Mười
Liên Tục Làm Việc Để Hội Thánh Của Bạn Mỗi Một Ngày Được Giàu Có Hơn

Sách Giáo Khoa của VIETNAMESE MISSIONARY INSTITUTE

Church Starts International

P.O. Box 177, Henrietta, TX 76365

www.churchstarts.com · billdavis@churchstarts.com

Cả Kinh Thánh đều là từ Kinh Thánh Việt Nam, © 1934, tên miễn công cộng

©1978, 2004, 2009 Ted Lindwall

ĐỜI SỐNG DƯ DẬT THEO Ý MUỐN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Tín lý thịnh vượng lầm lạc và nguy hiểm đang được rao giảng trong nhiều hội thánh xưng là Cơ-đốc. Sự việc này đang gia tăng đáng báo động. Một chương trình truyền hình rao báo rằng: Chúa bảo đảm bạn năm điều ước cho mỗi một khoản tiền dâng được gửi đến. Một vị Mục Sư cho đầu giá ba “phước hạnh” của Chúa bạn lên tới hàng chục ngàn Mỹ kim.

Đặc điểm của sứ điệp loại này thậm chí được rao giảng mở rộng ra là: người ta có thể mua bán những phước hạnh từ Chúa. Ân điển của Chúa không còn nữa, Chúa bán dịch vụ của Ngài cho các tín hữu tùy theo số lượng. Ở đây không chỉ Tin Lành về ân điển Đức Chúa Trời bị mất đi bởi việc giảng dạy sai lạc nhưng còn làm Cơ-đốc nhân lầm lẫn về vai trò của Chúa đối với của cải của họ. Bài học sau đây nhằm mục đích làm rõ đường lối của Chúa trong sự giàu có của con cái Ngài.

Bài 1

CHÚA HỨA CHO BẠN SỰ DƯ DẬT

Có ít tín hữu nghĩ rằng mình giàu có. Thật vậy, có sự nghèo nàn thảm thương trong đời sống của nhiều con cái Chúa. Đó là bị kích bởi vì nếu họ thật sự nghèo khổ thì điều này phải là ý muốn của Chúa cho đời sống họ. Nhưng trái lại, Chúa muốn và Chúa có thể làm cho con cái Ngài trở nên giàu có. Đức Chúa Trời là Cha Thiên Thượng của chúng ta và Ngài có trong tay Ngài tất cả tài sản của vũ trụ này, cả về tinh thần, tâm linh lẫn vật chất.

Vậy, tại sao nhiều tín hữu sống nghèo nàn về tâm linh lẫn vật chất? Có thể là một trong các lý do sau:

- 1) Thiếu hiểu biết về những lời của Chúa hứa ban sự giàu có cho chúng ta.
- 2) Thiếu đức tin nơi những lời hứa này.
- 3) Không tuân giữ được sự đền đáp thiên thượng kèm theo mỗi lời hứa.

Bài học này dựa trên nền tảng Lời Chúa và có gói trọn ba mục đích. Đó là:

- 1) Giúp cho bạn hiểu mục đích và kế hoạch Đức Chúa Trời dành cho sự giàu có vật chất và tâm linh của bạn.
- 2) Kích lệ bạn tin tưởng nơi lời hứa của Chúa trong sự giàu có, giúp cho bạn có thể làm trọn các điều kiện của các lời hứa đó và,
- 3) Biến đổi bạn trở nên công cụ mà qua đó mục vụ của hội thánh bạn có thể làm cho cộng đồng và quốc gia của bạn được phồn vinh.

THẢO LUẬN: Tại sao nhiều Cơ-đốc nhân sống nghèo nàn về vật chất lẫn tâm linh? Làm sao để thay đổi điều này?

1. Chúa mong muốn làm cho đời sống bạn dư dật.

Vậy nếu các ngươi vốn là xấu, còn biết cho con cái mình các vật tốt thay, huống chi Cha các ngươi ở trên trời lại chẳng ban các vật tốt cho những người xin Ngài sao? (Ma-thi-ơ 7:11)

Đức Chúa Trời tôi sẽ làm cho đầy đủ mọi sự cần dùng của anh em y theo sự giàu có của Ngài ở nơi vinh hiển trong Đức Chúa Giê-su Christ. (Phi-líp 4:19)

Bạn có để ý thấy không? Đức Chúa Trời sẽ chu cấp mọi sự cần dùng của chúng ta qua ngân khoản trên thiên đàng của Chúa và Cứu Chúa Giê-su Christ chúng ta. Tài khoản này vượt trội hơn hết mọi tài khoản trên trần gian này và được rút ra tự do để chu cấp cho mọi nhu cầu của bạn, người đã được chuộc mua bằng chính huyết báu của Chúa Giê-su Christ.

2. Lời hứa của Chúa bao gồm cả về vật chất

Những lời hứa của Chúa là dư tràn, bao gồm cả về tâm linh lẫn vật chất. Chúa sẽ chu cấp mọi sự cần dùng của bạn. Chúa Giê-su dạy, "Ta đã đến, hầu cho chiên được sự sống, và được sự sống dư dật." (Giăng 10:10). Sự sống dư dật này, trước tiên nói về đời sống tâm linh nhưng cũng nói về đời sống vật chất của chúng ta nữa. Kinh Thánh không hứa hẹn sang giàu cho mọi Cơ-đốc nhân nhưng lời Kinh Thánh hứa chu cấp mọi nhu cầu vật chất cũng như tinh thần của chúng ta. "Ai có Đức Chúa Con thì có sự sống; ai không có Con Đức Chúa Trời thì không có sự sống" (1Giăng 5:12). Kinh Thánh nói về sự sống đời đời và chúng ta cũng biết rằng, sự sống này không phải bắt đầu khi ở trên thiên đàng nhưng bắt đầu ngay tại trần gian này.

THẢO LUẬN: Các loại nhu cầu nào Đức Chúa Trời muốn thỏa mãn cho cuộc sống của con cái Ngài? Theo Giăng 10:10b, tại sao Chúa Giê-su đến trần gian này?

SỰ SỐNG DƯ DẬT

VẬT CHẤT	TÂM LINH
----------	----------

"Ta đã đến, hầu cho chiên được sự sống, và được sự sống dư dật." (Giăng 10:10b)

A. Những lời hứa của Chúa bao gồm cả phước hạnh vật chất và tâm linh.

Hãy nhớ lại Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, vì ấy là Ngài ban cho ngươi sức lực đoạt được những sản nghiệp, để làm trọn sự giao ước Ngài đã thề cùng tổ phụ ngươi, y như Ngài đã làm ngày nay. (Phục Truyền 8:18)

Từ nay các ngươi khá lấy điều này mà thử ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán, xem ta có mở các cửa sổ trên trời cho các ngươi, đổ phước xuống cho các ngươi đến nỗi không chỗ chứa chẳng! (Ma-la-chi 3:10b)

B. Chúa Giê-su hứa ban cho các phước hạnh vật chất lẫn tâm linh.

Hỡi kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, là giống nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho nó mặc đẹp thể ấy thay, huống chi là các người! Ấy vậy, các người chớ lo lắng mà nói rằng: Chúng ta sẽ ăn gì? Uống gì? Mặc gì? Vì mọi điều đó, các dân ngoại vẫn thường tìm, và Cha các người ở trên trời vốn biết các người cần dùng những điều đó rồi (Ma-thi-ơ 6:30-32).

Các người hãy cầu như vậy: Lạy Cha chúng tôi ở trên trời; Danh Cha được thánh; Nước Cha được đến; Ý Cha được nên, ở đất như trời! Xin cho chúng tôi hôm nay đủ ăn đủ mặc; (Ma-thi-ơ 6:9-11).

C. Có một sự quân bình tinh tế giữa vật chất và tâm linh.

Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa. (Ma-thi-ơ 6:33)

Cần lưu ý rằng chúng ta chú tâm vào Vương Quốc Đức Chúa Trời chứ không phải vào vật chất. Tuy nhiên, nếu đời sống tâm linh được định hướng tốt đẹp, Chúa cũng ban cho thêm những phước hạnh thiên thượng khác nữa.

Hãy răn bảo kẻ giàu ở thế gian nầy đừng kiêu ngạo và đừng để lòng trông cậy nơi của cải không chắc chắn, nhưng hãy để lòng trông cậy nơi Đức Chúa Trời, là Đấng mỗi ngày ban mọi vật dư dật cho chúng ta được hưởng. (1 Ti-mô-thê 6:17)

Trong câu Kinh Thánh mấu chốt này, chúng ta rút ra được bốn lẽ thật quan trọng:

- (1) Chúa ban cho chúng ta mọi thứ, cả vật chất lẫn tâm linh.
- (2) Chúa ban cho rỗi rộ, dư dật.
- (3) Chúa cho chúng ta mọi điều để chúng ta vui hưởng.
- (4) Đức tin của chúng ta, sự trông cậy của chúng ta phải đặt vào Đức Chúa Trời không phải vào vật chất hay những phước hạnh được ban cho.

Tội lỗi của thế gian này và sự yếu đuối của các tín hữu là đặt lòng tin và hy vọng của họ vào các phước hạnh, không phải đặt vào nơi Chúa. Đức tin của họ là đức tin thuộc thể, không phải là đức tin thiên thượng. Khi giàu có, họ trở nên cao ngạo, kiêu hãnh và không hề nhận thấy cần có Chúa.

THẢO LUẬN: Đôi khi Cơ-đốc nhân dường như xấu hổ khi có bộ quần áo mới, một TV mới, hay một xe hơi mới. Theo như 1 Ti-mô-thê 6:17, tại sao Chúa ban cho chúng ta những thứ đó? Chúng ta nên nói với người khác về những gì Chúa ban cho chúng ta?

Chúa muốn làm cho con cái Ngài được giàu có nhưng Chúa cũng muốn chúng ta giàu có theo cách hoàn toàn khác với sự giàu có của người thế gian. Chúng ta được giàu có bởi đức tin, bởi cách nhìn và bởi niềm vui chúng ta đặt trong Ngài. Nếu Chúa Giê-su ngự trị đầy trọn lòng chúng ta, thì Đức Chúa Trời có thể ban cho chúng ta nhiều phước hạnh vật chất mà không hề làm tổn hại đời sống tâm linh của chúng ta. Là những Cơ-đốc nhân, khả năng tiếp nhận và sử dụng các phước hạnh vật chất tùy thuộc trực tiếp vào mức độ trưởng thành thuộc linh của chúng ta. Chúa muốn ban phước hạnh vật chất nhiều hơn cho chúng ta nhưng Chúa cũng tự giới hạn chính Ngài tùy theo sự trưởng thành tâm linh của chúng ta.

CHƯƠNG TRÌNH PHƯỚC HẠNH CỦA CHÚA CHO CON DÂN NGÀI

Trong hình minh họa trên, bạn sẽ thấy là Chúa muốn chúng ta đặt đức tin, hy vọng của chúng ta vào nơi chính Ngài chứ không phải vào các phước hạnh vật chất. Theo cách này, Chúa sẽ ban mọi điều cho chúng ta cách rỗi rộ. Nhưng cách của đời này là chú tâm hướng về vật chất và quên Đức Chúa Trời. **Thế gian đã đổi thay lẽ thật của Chúa bằng sự dối trá, thờ phượng và hầu việc tạo vật mà chối bỏ Đấng Tạo Hóa** (Rô-ma 1:25).

Tất cả mọi điều Chúa tạo dựng nên là tốt lành, nhưng điều tốt trở nên xấu khi nó lôi kéo tầm lòng chúng ta xa cách Chúa. Người thế gian và tín nhân xác thịt bị lôi kéo xa khỏi tình yêu và sự công chính của Chúa để yêu mến những tạo vật của Ngài. Điều này được thấy trong rất nhiều cách. Sứ đồ Phao-lô khuyến cáo rằng:

Bởi chúng sự tham tiền bạc là cội rễ mọi điều ác, có kẻ vì đeo đuổi nó mà bội đạo, chuốc lấy nhiều điều đau đớn. (1 Ti-mô-thê 6:10)

Phao-lô không nói tiền bạc là xấu. Tiền bạc là tốt vì dễ dàng, thuận tiện trao đổi trong xã hội. Tội lỗi là khi ham mê, tham muốn, đặt lòng trông cậy nơi tiền bạc.

Chẳng ai được làm tôi hai chủ; vì sẽ ghét người nầy mà yêu người kia, hoặc trọng người nầy mà khinh người kia. Các người không có thể làm tôi Đức Chúa Trời lại làm tôi Ma-môn nữa. (Ma-thi-ơ 6:24).

Có thể thấy hai dạng thức khác biệt của các phước hạnh vật chất. Chúng có thể có hình thức hoàn toàn giống nhau, nhưng thực sự thì không phải vậy. Người đời này vui thích với sự giàu có, của cải bởi vì họ đặt lòng tin vào những vật chất đó, và họ dùng trọn đời sống của mình để phục vụ cho những thứ đó. Có những người được Chúa ban cho sự giàu có vì họ hoàn toàn đặt lòng trông cậy nơi chính Đấng ban cho họ sự sống. Đối với loại người thứ nhất sự giàu có của họ kết án họ, còn loại người thứ hai thì sự giàu có của họ là phước hạnh thiên thượng, là nguyên nhân để ngợi khen, tôn vinh và cảm tạ Chúa.

3. Chúa muốn chúng ta kinh nghiệm sự giàu có về mọi phương diện.

Có rất nhiều người giàu có về vật chất nhưng họ lại nghèo nàn về tất cả những thứ khác. Chúa muốn chúng ta giàu có về vật chất và chúng ta cũng nhớ rằng giàu có về vật chất không quan trọng bằng giàu có về tâm linh.

a. Những phước hạnh tốt đẹp nhất Chúa ban cho thuộc về tâm linh và cõi đời đời.

Ngài làm cho chúng ta đồng sống lại và đồng ngồi trong các nơi trên trời trong Đức Chúa Giê-su Christ, hầu cho về đời sau tỏ ra sự giàu có vô hạn của ân điển Ngài, mà Ngài bởi lòng nhân từ đã dùng ra cho chúng ta trong Đức Chúa Giê-su Christ. (Ê-phê-sô 2:6-7)

Các người chớ chứa của cải ở dưới đất, là nơi có sâu mối, ten rét làm hư, và kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy; nhưng phải chứa của cải ở trên trời, là nơi chẳng có sâu mối, ten rét làm hư, cũng chẳng có kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy. (Ma-thi-ơ 6:19-20)

b. Liên tục có một nguy cơ đánh mất những giá trị tâm linh bởi lòng yêu mến vật chất.

Ngài phán cùng chúng rằng: Hãy giữ cẩn thận chớ hà tiện gì hết; vì sự sống của người ta không phải cốt tạc của cải mình dự dật đâu. (Lu-ca 12:15)

Rồi sẽ nói với linh hồn ta rằng: Linh hồn ơi, mày đã được nhiều của để dành dùng lâu năm; thôi, hãy nghỉ, ăn uống, và vui vẻ. Song Đức Chúa Trời phán cùng người rằng: Hỡi kẻ dại! Chính đêm nay linh hồn người sẽ bị đòi lại; vậy những của cải người đã sắm sẵn sẽ thuộc về ai? (Lu-ca 12:19-20)

Vả, người nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song người không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù, và lỏa lồ (Khải Huyền 3:17).

Ta biết sự khốn khó nghèo khổ của người (dầu người giàu có mặc lòng), và những lời gièm pha của kẻ xưng mình là người Giu-đa, mà kỳ thực không phải, chúng nó vốn thuộc về hội quí Sa-tan. (Khải Huyền 2:9)

THẢO LUẬN: Nêu lên một số lý do giải thích tại sao giàu có về tâm linh nhiều lần tốt hơn giàu có về vật chất.

c. Người ta không thể bỏ vào ngân hàng một số loại tài sản, như là:

Tình Yêu Thương Thà một món rau mà thương yêu nhau, còn hơn ăn bò mập béo với sự ganh ghét cặp theo. (Châm ngôn 15:17)

Hãy xem sự giàu có của Phao-lô, dù ông chết trong tù, chỉ có một cái áo khoác và một vài cuốn sách. Ông nêu ra một số đáng kể những bạn hữu mình, nhiều người con thuộc linh, các hội thánh ông gây dựng, và bên cạnh đó là mao triệu thiên công chính.

SỰ YÊN BÌNH *Giấc ngủ của người làm việc là ngon, mặc dầu người ăn ít hay nhiều; nhưng sự chán lác làm cho người giàu không ngủ được.* (Truyền Đạo 5:12)

John D. Rockefeller làm hại dạ dày và cả cuộc sống của ông chỉ để lo toan cho việc tích góp số tài sản khổng lồ. Ông mời bạn bè đến bàn ăn sang trọng với đầy những thứ cao lương mỹ vị, nhưng riêng ông thì chỉ có thể ăn bột dinh dưỡng trẻ em. Ông nói ông bằng lòng trả hàng triệu đô-la để đổi lấy cái dạ dày mới, lành mạnh.

Cuối cùng, bác sĩ bảo rằng ông không còn sống được bao lâu nữa vì bệnh dạ dày của ông. Rockefeller quyết định phân phát tiền bạc ra cho người nghèo trong những ngày cuối đời của ông. Và thật là ngạc nhiên, càng phân phát nhiều, dạ dày của ông càng trở lại lành mạnh hơn và cuối cùng thì ông bình phục hoàn toàn. Ông đã “tiêu” nhiều triệu đô-la cho dạ dày mới của ông! Nhưng quan trọng hơn cả là điều mà Rockefeller học được từ Kinh Thánh, **“Ban cho thì có phước hơn là nhận lãnh”** (Công Vụ 20:35)

Các người từng nghe ta nói rằng: Ta đi, và ta trở lại cùng các người (Giăng 14:28a).

d. Đức Chúa Trời rời rộng ban cho vật chất.

Có ba thái độ đối với vật chất:

(1) Người theo chủ nghĩa duy vật tin rằng vật chất là nguồn trông cậy duy nhất của con người. Con người chỉ là vật chất mà thôi. (gồm cả những người theo chủ nghĩa xã hội và nhiều người theo chủ nghĩa tư bản.)

(2) Người duy linh (bao gồm Ấn giáo, trí huệ phái, và một số người tự cho mình là “Cơ-đốc nhân”) tin rằng chỉ có tâm linh là có giá trị. Vật chất được coi là không hiện hữu, hoặc không quan trọng hoặc không có giá trị gì. Được coi là không hiện hữu, hoặc không quan trọng hoặc không có giá trị gì.

(3) Cơ-đốc nhân nhận biết rằng Chúa cho con người cả thân thể lẫn tâm linh và sự cứu rỗi của Chúa gồm cả tâm linh lẫn thân thể. Con người mới với thân thể được biến đổi sẽ sống ở trời mới đất mới. Đức tin của chúng ta là gồm cả tâm linh và vật chất.

Chúng ta tin rằng vật chất là tốt lành. **Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành.** (Sáng Thế Ký 1:31). Con người sống không chỉ bởi bánh mà thôi. Con người cũng không sống mà không cần có bánh. Cần có một thực thể vật lý để sống.

Ngài làm cho cỏ đâm lên cho súc vật, Cây cối để dùng cho loài người, Và khiến vật thực sanh ra từ nơi đất. Rượu nho, là vật khiến hứng chí loài người, Và dầu để dùng làm mặt mày sáng rỡ, Cùng bánh để thêm sức cho lòng loài người. (Thi Thiên 104:14-15)

Đức Giê-hô-va không để linh hồn người công bình chịu đói khát; Nhưng Ngài xô đuổi sự ước ao của kẻ ác đi. (Châm ngôn 10:3)

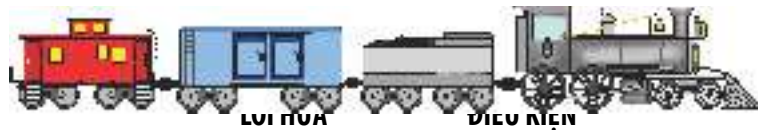
Đức Chúa Trời tôi sẽ làm cho đầy đủ mọi sự cần dùng của anh em y theo sự giàu có của Ngài ở nơi vinh hiển trong Đức Chúa Giê-su Christ. (Phi-líp 4:19)

THẢO LUẬN: Tại sao Cơ-đốc nhân tin rằng vật chất và tâm linh đều là tốt trong cách nhìn của Chúa? Đức Chúa Trời muốn làm cho con cái Ngài được giàu có theo cách khác biệt nào?

4. Những lời hứa của Chúa là có điều kiện.

Kinh Thánh dạy rằng Chúa hứa ban cho các phước hạnh vật chất và tâm linh cho con dân Ngài. Nhưng có người hỏi, "Vây, tại sao có quá nhiều Cơ-đốc nhân nghèo nàn về tâm linh và vật chất?" Câu trả lời rất đơn giản: Tất cả các lời hứa của Chúa là có điều kiện. Để nhận được các phước hạnh, con dân Chúa phải tìm cho ra các lời hứa và đáp ứng các điều kiện.

Điều này có thể minh họa như hình dưới đây:

Hình dung ra toa tàu hỏa, với đầu máy kéo là điều kiện và các toa xe là những lời hứa. Hãy tìm ra các lời hứa và đáp ứng các điều kiện, để chúng ta có thể vui hưởng sự giàu có mà Chúa muốn ban cho con cái của Ngài.

a. Lời hứa và điều kiện hay mệnh lệnh có kết nối lẫn nhau:

Đối với người ngoại:

Điều kiện:
Lời hứa:

**Bất kỳ ai tin Con (Chúa Giê-su)
Có sự sống đời đời** (Giăng 3:36)

Điều kiện:
Lời hứa:

**Phàm những kẻ Cha cho ta sẽ đến cùng ta,
Kẻ đến cùng ta thì ta không bỏ ra ngoài đâu.**
(Giăng 6:37)

Đối với tín hữu

Điều kiện:

Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các ngươi mọi điều ấy nữa. (Ma-thi-ơ 6:33)

Lời hứa:

Điều kiện:

Hãy lấy tài vật và huê lợi đầu mùa của con mà tôn vinh Đức Giê-hô-va;

Lời hứa:

Vây, các vựa lẫm con sẽ đầy dư dật, và những thùng của con sẽ tràn rượu mới. (Châm Ngôn 3:9-10)

Điều kiện:

Phần thưởng của sự khiêm nhường và sự kính sợ Đức Giê-hô-va,

Lời hứa:

Ấy là sự giàu có, sự tôn trọng, và mạng sống.
(Châm Ngôn 22:4)

Điều kiện:

Các ngươi hãy đem hết thầy phần mùi vào kho, hầu cho có lương thực trong nhà ta; và từ nay các ngươi khá lấy điều này mà thử ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán,

Lời hứa:

Xem ta có mở các cửa sổ trên trời cho các ngươi, đổ phước xuống cho các ngươi đến nỗi không chỗ chứa chằng! (Ma-la-chi 3:10)

Điều kiện:

Ai gieo nhiều,

Lời hứa:

Thì gặt nhiều. (2 Cô-rinh-tô 9:6)

- b. Sự lựa chọn đối với tín hữu:
Nghèo nàn vật chất.
Nghèo nàn tâm linh.
Nghèo nàn cho Hội Thánh của bạn.

BÀI 2

ĐỂ ĐƯỢC DƯ DẬT ĐÒI HỎI THỰC HÀNH TỐT

Đức Chúa Trời muốn cho con cái Ngài giàu có về vật chất cũng như về tâm linh. Điều quan trọng là chúng ta cần hiểu biết hai khía cạnh trong việc Chúa đem bạn vào trong sự giàu có của Ngài. Một là đức tin và hai là việc thực hành tốt. Trong bài học này, sẽ tập trung chủ yếu vào vấn đề thực hành mà Kinh Thánh dạy chúng ta, và việc này sẽ góp phần vào sự dư dật tài vật của chúng ta.

Tuy nhiên, trước tiên chúng ta phải hiểu rõ ràng về mối liên hệ giữa đức tin và thực hành. Để minh thị lẽ thật này, chúng ta sẽ cần nhắc cách Chúa chọn để cho chúng ta được khoẻ mạnh về thể chất. Sau đó chúng ta sẽ thấy cách Chúa làm cho chúng ta khoẻ mạnh về kinh tế.

1. Sức khoẻ tốt tùy thuộc vào đức tin và tập luyện tốt

Chúng ta biết Chúa Giê-su là Đấng chữa lành và Ngài có đủ quyền năng để chữa lành người bệnh. Chúng ta cũng tin rằng Chúa ban ân tứ chữa bệnh cho các con dân Ngài. Có lẽ vì lẽ đó mà nhiều Cơ-đốc nhân tập trung thái quá vào quyền năng chữa lành của Đức Chúa Trời. Theo Kinh Thánh, sức khoẻ tốt không chỉ được phục hồi bởi đức tin nhưng cũng có nghĩa là được giữ gìn bởi đức tin và sự luyện tập tốt.

A. Đức tin và sức khoẻ.

Những câu Kinh Thánh sau sẽ trung dẫn lẽ thật rằng sức khoẻ tốt được duy trì bởi đức tin sản sinh ra đời sống lành mạnh và thân thể khoẻ khoắn.

Lòng vui mừng vốn một phương thuốc hay; còn trí nao sờn làm xương cốt khô héo. (Châm Ngôn 17:22)

“Lòng vui mừng” là bông trái Thánh Linh nảy sinh trong đời sống của Cơ-đốc nhân đầy đầy Thánh Linh. (Ga-la-ti 5:22)

Hỡi con, hãy chăm chỉ về các lời ta, ... Hãy giữ lấy nơi lòng con. ... Vì lời ấy là sự sống cho người nào tìm được nó, và sự khoẻ mạnh cho toàn thân thể của họ. (Châm Ngôn 4:20a, 22)

Sự dạy dỗ của Kinh Thánh là quyền năng để giữ gìn sức khoẻ tốt. Những chỉ dẫn về “thuộc linh” như: tha thứ, đức tin, hoàn toàn đầu phục Chúa dẫn đến đời sống bình an, vững vàng, ý thức trong sáng và kết quả là nảy sinh ra thể chất khoẻ mạnh.

Các bác sĩ đã xác nhận rằng phần lớn các căn bệnh có nguyên nhân xuất phát chất lượng đời sống đạo đức và tình cảm của con người. Họ không nói về “tội lỗi”, nhưng họ đoán chắc rằng lòng căm thù, lo lắng, sợ hãi, thù oán, nóng giận và những thái độ tương tự góp phần trực tiếp làm gia tăng bệnh cao huyết áp, nhồi máu cơ tim, tai biến mạch máu não và suy giảm trí nhớ, hủy hoại các cơ phận như gan, thận... Những thái độ tương tự cũng có ảnh hưởng mạnh, dù là không trực tiếp, đến những căn bệnh khác như ung thư chẳng hạn.

Những điều mà y khoa, khoa học và người đời gọi là “thái độ xấu” thì Kinh Thánh gọi là “tội lỗi.” Và “tiên công của tội lỗi là sự chết,” nó không chỉ ở lĩnh vực tâm linh nhưng cả về thể chất nữa. Kinh Thánh nêu đích danh và lên án tội lỗi là vì cả lợi ích thể chất lẫn tâm linh của chúng ta. Đồng thời, Kinh Thánh cũng dạy chúng ta làm sao để có thể sống vui mừng, bình an, yêu thương và nhịn nhục, tạo ra những điều kiện nội tại giúp đời sống thể chất chúng ta mạnh mẽ và sống lâu trên đất này. Trái lại, thiếu hiểu biết về đời sống tâm linh, ngay cả đối với con cái Chúa, cũng làm ảnh hưởng và rút ngắn đời sống trên đất này của chúng ta.

Vậy nên ta đánh người, làm cho người bị thương nặng, và khiến người hoang vu vì cơ tội lỗi người. (Mi-chê 6:13)

Ấy vì cơ đó mà trong anh em có nhiều kẻ tật nguyên, đau ốm, và có lắm kẻ ngủ. (1 Cô-rinh-tô 11:30)

Những câu Kinh Thánh này cho thấy đức tin và đời sống thuộc linh mạnh mẽ không chỉ góp phần chữa lành mà còn làm việc đẩy quyền năng để duy trì sức khoẻ tốt. Bên cạnh việc nhấn mạnh đến đức tin, Kinh Thánh cũng dạy rằng sức khoẻ tốt có thể được giữ gìn, ổn định dựa trên thực hành đúng.

THẢO LUẬN: Tại sao chúng ta tin rằng sự dạy dỗ của Kinh Thánh chú trọng đến giữ gìn và ổn định sức khoẻ nhiều hơn là đến việc chữa lành cho người bệnh?

B. Tập luyện tốt giúp duy trì sức khoẻ.

Sức khoẻ tốt được duy trì nhờ sự tập luyện tốt là điều Kinh Thánh thường nói đến. Việc này bao gồm lối sống ngay lành của chúng ta đối với Chúa và với những người thân cận. Nó cũng đòi hỏi những thói quen và nguyên tắc tốt để duy trì sức khoẻ. Đó là lý do tại sao có rất nhiều luật tinh sạch trong Cựu Ước. Ngay cả sứ đồ Phao-lô, người có ân tứ chữa lành, cũng khuyên răn tập rèn thói quen tốt cho sức khoẻ (1 Ti-mô-thê 5:23). Kinh Thánh nhận biết và chấp nhận vai trò của các thầy thuốc. Bởi đó, Bác Sĩ Lu-ca, tác giả của hai sách trong Tân Ước được nói đến như là “thầy thuốc rất yêu dấu” (Cô-lô-se 4:14). Thân thể là đền thờ của Chúa Thánh Linh (1 Cô-rinh-tô 3:16). Nhiệm vụ thánh của chúng ta là phải chăm sóc cẩn thận thân thể của mình thay vì làm tổn hại, và vâng theo những nguyên tắc tốt cho sức khoẻ. Bao gồm:

Vệ sinh: Tránh sự lây nhiễm: giữ vệ sinh cá nhân, nhà cửa sạch sẽ, dùng những thức ăn, thức uống tinh sạch, vệ sinh.

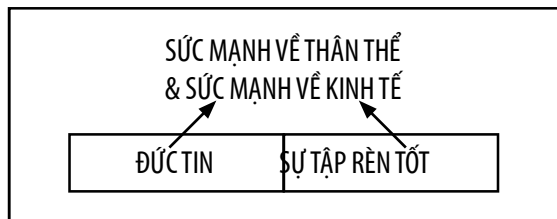
Kiêng cử: hấp thụ các sinh tố và khoáng chất ở dạng thức tự nhiên trong rau, quả tươi, mỗi ngày nếu được. Các loại chất đạm từ trứng, cá hoặc thịt một cách đều đặn.

Nghỉ ngơi: để cho thân thể làm công việc chỉnh sửa đều đặn mỗi ngày trong thời gian nghỉ ngơi, thư giãn.

Thuốc men: sử dụng thuốc và các phương tiện chữa lành y khoa mà Đức Chúa Trời soi dẫn cho con người.

Nếu chúng ta không chăm sóc thân thể, đền thờ của Đức Thánh Linh, chúng ta xâm hại thân thể mình, liệu Chúa có chữa lành các căn bệnh do những điều đó gây ra không? Chương trình của Chúa là duy trì sức khoẻ chúng ta trên nền tảng đức tin và sự tập rèn. Cùng với cách thức đó, Chúa đưa ra cách duy trì sức mạnh kinh tế của chúng ta.

THẢO LUẬN: Khi chúng ta chăm sóc thân thể của mình, thì chúng ta có tỏ ra rằng chúng ta thiếu đức tin nơi sự bảo vệ và chữa lành của Chúa không? Xin giải thích.

Chúng ta sẽ tiếp tới để thấy một vài sự tập rèn tốt hòa hiệp với đời sống tâm linh vững mạnh, giúp cho Cơ-đốc nhân vui hưởng sự giàu có mà Đức Chúa Trời mong muốn ban cho chúng ta.

2. Cách gia tăng thu nhập của bạn.

Sự thịnh vượng mà Chúa muốn cho đời sống của bạn sẽ đến từ việc kết hợp đức tin và tập rèn lối sống tốt. Chúa luôn dùng thói quen tốt của bạn kết hợp với đức tin của bạn trong Ngài để làm cho bạn nên giàu có. Kinh Thánh có nhiều lời chỉ dạy thực tiễn cho sự giàu có vật chất của chúng ta. Có thể kể ra sau đây:

(1) Làm việc hết mình. Con dân Chúa phải là những người công nhân tận tụy.

Giê-hô-va Đức Chúa Trời đem người ở vào cảnh vườn Ê-đen để trồng và giữ vườn (Sáng Thế Ký 2:15).

Người hãy làm hết công việc mình trong sáu ngày (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:9).

Khi chúng tôi ở cùng anh em, cũng đã rao bảo cho anh em rằng: nếu ai không khứng làm việc, thì cũng không nên ăn nữa (2 Tê-sa-lô-ni-ca 3:10).

Kẻ làm việc tay biếng nhác trở nên nghèo hèn; Còn tay kẻ siêng năng làm cho được giàu có (Châm Ngôn 10:4)

(2) Học biết một nghề nghiệp hay công việc.

Bậc cha mẹ Do Thái có trách nhiệm chuẩn bị cho con cái mình một nghề nghiệp thực tế. Chúng ta cần chú ý rằng những người có nghề nghiệp và làm việc là những người được Chúa kêu gọi làm các Sứ Đồ. Người Pha-ri-si, giới cầm quyền lãnh đạo, là những người am tường về những công việc làm. Việc làm của Phao-lô là may trại, một nghề nghiệp để ông tự chu cấp cho mình trong mục vụ truyền giáo của ông.

(3) Chuẩn bị một nghề nghiệp thích hợp, bền chắc. Chọn lấy công việc có triển vọng thăng tiến.

(4) Nếu Chúa dẫn dắt bạn thì hãy tìm kiếm cơ hội làm việc tốt hơn.

Chúng ta sống trong thời kỳ sự thay đổi diễn ra nhanh chóng và chúng ta nên đánh giá cẩn thận về việc làm của chúng ta và xác định xem chúng ta nên làm việc ở đâu hay tìm kiếm cơ hội mới ở một nơi khác. Có thể là cơ hội làm việc tốt nhất mà không với mức thu nhập cao nhất. Khi Chúa Giê-su kêu gọi Ma-thi-ơ, ông đã bỏ công việc thu thuế để đi theo Ngài (Ma-thi-ơ 9:9).

(5) Là một người làm việc cho những giá trị lớn lao.

Con có thấy người nào siêng năng trong công việc mình chẳng? Người ấy hẳn sẽ đứng ở trước mặt các vua, chứ chẳng phải ở trước mặt người hèn hạ đâu. (Châm Ngôn 22:29)

Giô-sép là minh chứng hoàn hảo cho câu Kinh Thánh này. Kinh Thánh mô tả ông là người hết lòng làm việc phục vụ cha mình, cho Phô-ti-pha và cho viên quan đê lao. Chúa ban phước mọi công việc do tay Giô-sép làm (Sáng Thế Ký 39:3). Sau khi Giô-sép giải mộng cho Pha-ra-ôn, tức thì vua xứ Ê-díp-tô đã lựa chọn người quản trị khôn ngoan này chuẩn bị cho bảy năm được mùa và bảy năm hạn hán sắp tới. Pha-ra-ôn nói, "Chúng ta há dễ tìm một người như người này, có thần linh của Đức Chúa Trời được sao?" Và ông đã lập Giô-sép lên vị trí lãnh đạo cao nhất, chỉ dưới quyền một mình ông mà thôi.

(6) Làm như thể làm cho Chúa.

Hỡi kẻ làm tôi tớ, hãy run sợ, lấy lòng thật thà mà vâng phục kẻ làm chủ mình theo phần xác, như vâng phục Đấng Christ, không phải vâng phục trước mặt người mà thôi, như các người kiếm cách làm đẹp lòng người ta, nhưng phải như tôi tớ của Đấng Christ, lấy lòng tốt làm theo ý muốn Đức Chúa Trời. Hãy đem lòng yêu mến hầu việc chủ, cũng như hầu việc Chúa, chẳng phải như hầu việc người ta, vì biết rằng bất luận tôi mọi hay tự chủ, mỗi người đều sẽ nhận lãnh của Chúa tùy việc lành mình đã làm. (Ê-phê-sô 6:5-8)

Ngày nay có nhiều lời chống đối lại việc thuận phục mệnh lệnh của người khác, xem đó như thể là sự chuyên chế, bạo ngược. Thực chất, thì mỗi người đều phải phục tùng thẩm quyền trên mình và nó phải được áp dụng trong mọi xã hội. Phao-lô dạy rằng chúng ta thuận phục những chủ nhân, dù vậy, thẩm quyền cao nhất của chúng ta phải là chính Chúa Giê-su Christ. Những người làm công đời này chỉ nhận tiền lương từ người chủ của họ, và các Cơ-đốc nhân cũng nhận "lương" từ chính nơi Đức Chúa Trời, theo mức độ chúng ta phục vụ người khác nhân danh Đức Chúa Giê-su Christ. Quan điểm này hoàn toàn biến thể từ quan điểm thần học đối với sự làm việc và đây là hình bóng thấy được của đời sống trên thiên đàng.

(7) Hãy hoàn toàn ngay thẳng trong việc làm và trong mọi cách giải quyết công việc.

Ai ăn ở cách ngay thẳng sẽ được cứu rỗi; Còn ai đi theo hai lối cách cong vạy sẽ sa vào một trong hai lối ấy. (Châm Ngôn 28:18)

Người thành thực sẽ được phước lành nhiều; Còn kẻ nào vội làm cho giàu ắt sẽ chẳng khỏi bị phạt. (Châm Ngôn 28:20)

Trong những xã hội không kính sợ Đức Chúa Trời, việc doanh nghiệp lừa chỉ là dấu hiệu của sự vô tín nhưng còn là việc làm của kẻ đại, bởi vì tội lỗi chắc chắn sẽ có sự đền trả không lường được. Có một mối nguy hại đối với nhiều Cơ-đốc nhân là họ tránh không làm tổn hại nghiêm trọng đến chủ nhân hay đến những người khác nhưng họ dễ dàng tự "cho phép" thâu lấy những thứ nhỏ nhặt. Ví dụ một tín đồ bị mất một công việc tốt chỉ bởi vì anh bị khám phá ra đã lấy những con tem trong văn phòng làm việc để gửi những lá thư của cá nhân. Việc mất mát là không đáng kể, nhưng người chủ thấy rằng anh ta là người không đáng tin cậy trong công việc này và đã sa thải anh mà không nêu lý do thật sự. Người nhân viên hoàn toàn thành thật, doanh nghiệp hoàn toàn thành thật thì quý hiếm như vàng vậy. Người con cái Chúa phải là thứ vàng đó trong xã hội bao trùm bởi sự không thành thật. Thứ "vàng" này là có giá trị đối với chủ nhân, đối với cộng đồng chung và hơn thế nữa, thúc đẩy sự giàu có nơi chính người đó.

Khi một người, ngay cả một Cơ-đốc nhân bị rơi vào trong thói quen lấy những thứ nhỏ nhặt không phải của mình, sẽ trở nên khó để khước từ cám dỗ trước những thứ lớn, giá trị hơn. Đức Chúa Trời sẽ không ban phước hạnh vật chất cho kẻ trộm, ngay cả khi họ là "những tên trộm Cơ-đốc."

(8) Cải thiện tình trạng bằng cách trở thành người tự thuê- tự chủ.

Trong xã hội tư sản, thường có những lợi lộc cho một người tư sản, có doanh nghiệp cho chính mình. Người tự thuê-tự chủ phải là một người giữ kỷ luật cá nhân. Họ có nhiều sự tự do để hầu việc Chúa hơn những người làm công cho người khác. Cũng có người cảm thấy quá nhiều gánh nặng trách nhiệm đối với doanh nghiệp của mình, họ quên bỏ Chúa và công việc của Chúa. Cho nên để trở thành một người tự thuê-tự chủ là một quyết định của tâm linh và cần được sự giúp đỡ, hướng dẫn từ nơi chính Chúa.

(9) Rèn dạy cho con cái mình biết làm ra tiền và phần nào biết tự chu cấp cho nhu cầu cá nhân của chúng.

Bạn có trách nhiệm đối với con cái của bạn, đặc biệt là khi chúng còn ở dưới sự chăm sóc của bạn. Tuy nhiên, điều này bao gồm cả trách nhiệm rèn dạy chúng khả năng tự chu cấp. Nhiều cha mẹ khôn ngoan thường dành ra một khoản "quỹ trợ cấp" dành cho con cái khi làm thêm một số các công việc trong gia đình. Trẻ em cần học cách làm ra tiền và dành dụm tiền, và không nên kích lệ chúng ỷ lại vào cha mẹ. Bên cạnh việc cho trẻ "khoản trợ cấp" nhiều cha mẹ giúp con cái mình tìm ra nhiều cách khác để làm ra tiền. Trẻ em muốn học biết trách nhiệm tài chính sẽ trở thành những người có trách nhiệm tài chính ở tuổi trưởng thành. Con cái nhận mọi thứ từ nơi cha mẹ một cách vô trách nhiệm, trong nhiều cách, sẽ thất bại khi trưởng thành, lúc chúng phải tự chu cấp cho chính mình.

THẢO LUẬN: Trong phần nêu trên, hãy chọn ra 7 ý mà bạn cho là quan trọng nhất. Theo bạn 7 điều đó là gì? Tại sao bạn cảm nhận như vậy?

3. Làm thế nào để nhận và vui thỏa hơn với cùng khoản thu nhập như vậy.

Tiếp theo sau là 6 điểm cho biết làm cách nào để có thể nhận và vui thỏa nhiều hơn với khoản thu nhập không tăng thêm.

(1) Tránh những khoản nợ cá nhân. Đừng mua vật dụng bằng thẻ tín dụng.

Kẻ nào mượn là tội tớ của kẻ cho mượn. (Châm Ngôn 22:7b)

Chúa gọi chúng ta đến sự tự do không phải đến sự tội mọi. Nợ nần là hình thức của tội mọi. Một khoản vay có thể trở thành ông chủ khó tính, cầm giữ đời sống của người mượn nợ. Nợ nần phủ chụp bóng tối của nó lên trên gia đình, bởi vì không một người nào chắc chắn có khả năng trả xong khoản nợ. Nợ nần cầm giữ đời sống của bạn. Ví dụ một Cơ-đốc nhân được kêu gọi hầu việc Chúa trong một mục vụ ở môi trường nhiều hứa hẹn, nhưng anh ta phải khước từ lời kêu gọi vì anh ta có khoản nợ phải trả. Khoản nợ đó đã cầm giữ đời sống anh và Chúa không thể cầm nắm đời sống anh ta được.

Nợ nần không chỉ kềm hãm đời sống của bạn nhưng nó còn làm giảm thiểu đi mức độ giàu có. Chẳng hạn, nếu bạn mua quần áo hay đồ điện gia dụng bằng thẻ tín dụng, thì: 1) Bạn phải trả một giá cao hơn nếu bạn trả bằng tiền mặt và 2) bạn phải trả phí và tiền lời. Bạn có thể tiêu tốn từ 50% đến 100% hơn là trả bằng tiền mặt. Điều này cũng đồng nghĩa với việc bạn có được ít đi từ 50 đến 100%.

Thực tế có hai loại người: những người biết cách dành dụm tiền và những người chỉ biết cách vay mượn tiền. Nếu bạn không biết cách dành dụm, bạn sẽ phải vay mượn khi bạn bất chợt có những khoản chi phí. Ví dụ như nếu bạn không biết dành dụm để mua một tủ lạnh, bạn chỉ có thể vay để mua nó. Sẽ là khôn ngoan hơn nếu bạn “trả” trước (để dành) mỗi tháng vào trong ngân khoản của tủ lạnh. Và như vậy bạn sẽ nhận được tiền lời thay vì phải trả tiền lời. Chỉ chừng một nửa thời gian bạn có đủ tiền mua tủ lạnh đó cho gia đình. Cùng số tiền và thời gian bạn trả xong nợ tín dụng cho tủ lạnh, bạn có thể dành dụm đủ để mua cả tủ lạnh và TV mới. Nếu bạn mua sắm đồ gia dụng theo cách này, không một ai có thể đến nhà bạn và lấy chúng đi khỏi bạn vì thiếu tiền trả. Người biết dành dụm thì ngủ ngon, trong khi người mượn nợ thì không được như vậy.

(2) Mua sắm với giá rẻ hơn.

Ngày nay có nhiều cách để mua sắm với giá rẻ hơn. Thông thường, điều này đòi hỏi bạn phải có kế hoạch trước về thứ cần mua và nơi mua sắm. Cần tránh mua sắm bốc đồng, vượt quá khả năng.

(3) Tránh trả tiền thuê.

Bạn phải quyết định liệu trả tiền thuê chung cư rẻ hơn hay trả tiền mua nhà. Có thể bạn không có khả năng để dành dụm được một số tiền cần thiết để mua ngay một tài sản như vậy. Bạn sẽ phải trả bao nhiêu tiền lãi? Tiền lãi mua nhà có tiêu tốn nhiều hơn trả tiền thuê không? Cân nhắc cách tốt hơn, có thể trả tiền thuê và dành dụm phần chênh lệch để mua nhà sau này.

Bạn có thể mua căn nhà cũ chỉ vì giá trị của miếng đất mà thôi. Nếu bạn có thể sửa chữa, thì đây là khoản tiết kiệm lớn lao. Một số khác thì mua lô đất trống, tự xây nhà lên khi có đủ tiền, có thể xây từng phần, như cần tránh phí tổn về tiền lãi. Một số khác có thể vay tín dụng mua nhà, trả hàng tháng cho người bán, nhưng cần chú ý tránh lãi suất cao từ ngân hàng hay công ty cho vay tiền.

(4) Giữ gìn tài sản của bạn.

Giữ gìn sức khỏe của bạn, tránh những tổn phí điều trị. Giữ gìn, bảo trì vật dụng, tránh các khoản tiêu tốn sửa chữa sau này. Làm những vật dụng hư cũ trở nên mới, sơn sửa, tân trang chúng lại. Giữ gìn vật dụng cho an toàn, không để bị hư hỏng hay mất cắp.

(5) Tránh tiêu phí vô dụng và dùng tiền cho những việc xấu.

Cơ-đốc nhân không chi dụng tiền cho những thói nết xấu, hay cho bất kỳ một hình thức phi đạo đức nào. Tránh sự tham lam, không bài bạc hoặc dùng tiền mua số số.

Người thành thực sẽ được phước lành nhiều; Còn kẻ nào vội làm cho giàu ắt sẽ chẳng khỏi bị phạt. (Châm Ngôn 28:20)

Tận hưởng những ngày nghỉ ngơi lành mạnh với gia đình, nhưng cũng cần học biết cách đi chơi ít tốn kém.

(6) Tự sản xuất cho mình.

Có mảnh vườn trồng rau quả. Tự may, sửa quần áo, đồ chơi, đồ gỗ gia dụng. Tự xây nhà. Học cách sửa chữa đồ đạc. Bảo quản trái cây, rau quả cho mùa đông.

Lời chúng: Điều nào trong số những điều nêu trên góp phần vào sự sung túc vật chất của bạn?

4. Cách đầu tư cho tương lai của bạn

Đâu không có bò, đó máng cỏ trống không; Nhưng nhiều hoa lợi do nơi sức bò được mà ra. (Châm Ngôn 14:4)

Ở thời đại của Thánh Kinh, bò không phải là rẻ tiền. Một người phải dành dụm trong thời gian khá lâu mới có thể mua được một con bò. Tuy nhiên, người nông dân có bò có thể trồng cấy và thu hoạch nhiều lần hơn người nông dân chỉ có cái cuốc. Trong thời đại chúng ta ngày nay, con bò được thay thế với nhiều dạng thức:

(1) Học vấn: Mọi Cơ-đốc nhân đều phải là học sinh, gia tăng khả năng của chính mình. Học vấn có thể có được dưới nhiều hình thức: học nghề, học đọc, viết, lấy những chương trình nghiên cứu cao hơn. . . Cha mẹ nào cũng cần phải quan tâm nhiều đến việc học vấn của con cái. Một học vấn tốt cần có thời gian và chi phí, nhưng nó đem lại giá trị lớn lao. Chúng ta là những người quản trị trí óc và khả năng của chúng ta. Cần nhớ rằng, hoa lợi gia tăng nhiều là nhờ sức mạnh của con bò.

(2) Tiết kiệm: Người đại dốt tiêu hết ngay số tiền anh ta kiếm được (Châm Ngôn 21:20b). Những người không biết cách dành dụm tiền bạc sẽ không bao giờ có được thuận lợi cho những cơ hội tài chính đặc biệt. Họ không thể có kế hoạch cho tương lai, bởi vì họ không có tiềm năng cho các việc làm trong tương lai. Bởi đó, mỗi Cơ-đốc nhân, mỗi gia đình Cơ-đốc cần có kế hoạch tiết kiệm nghiêm túc.

(3) Đầu tư: Đầu tư là một hình thức tiết kiệm. Đầu tư là sử dụng tiền bạc hiện có để sinh lợi hay thu nhập trong tương lai. Có một số hình thức như: trồng cây ăn trái, mua đất đai, tài sản để cho thuê, mở cơ sở làm ăn, hăng xưởng hay thương mại.

THẢO LUẬN: Tại sao việc đầu tư cho tương lai là hết sức quan trọng? Loại đầu tư nào bạn nghĩ là bạn cần nên làm vào lúc này?

Có nhiều phương cách thực tiễn để Chúa cho chúng ta sự giàu có, dư dật. Tuy nhiên, nếu tin rằng chỉ do bởi thực hành những phương cách này thì sẽ được sự giàu có thì rất nguy hại. Sự dư dật Chúa cho đến bởi đức tin thành thật và sự thực hành đúng mức; nếu không, chúng ta sẽ chẳng bao giờ vui hưởng được sự dư dật Chúa ban cho đâu.

BÀI 3

SỰ DƯ DẬT ĐÒI HỎI ĐỨC TIN

Thực hành, tập rèn tốt là điều cần thiết nhưng, điều mà một Cơ-đốc nhân cần hơn đó là khả năng để gia tăng khi được Chúa chọn. Con dân Chúa cần có loại đức tin đặc biệt, đức tin đem lại kết quả từ những việc làm nhất định. Chỉ khi người tin Chúa (1) có loại đức tin này và (2) học cách thực hành tốt, người đó mới có thể vui hưởng sự dư dật, rỗi rộng mà Chúa muốn ban cho.

Có người cho rằng, nếu chỉ thực hành tốt mà không có đức tin cần có thì không đủ, vậy tại sao nhiều người không có đức tin, không tin Chúa, vẫn giàu có, phát đạt? Chúng ta sẽ trả lời câu hỏi này và xin lưu ý đến loại đức tin Chúa đòi hỏi để Ngài có thể làm cho con dân Ngài nên sung túc.

Tại Sao Nhiều Người Không Tin Chúa Giàu Có?

Chúng ta cần nhận ra rằng những người không tin Đức Chúa Trời mà giàu có vẫn là những người hư mất và những việc làm của họ là bất công đối với người khác. Tác giả Thi Thiên 73 nói cho chúng ta biết kinh nghiệm của ông về việc này như sau: ***Vi khi tôi thấy sự hưng thịnh của kẻ ác, thì có lòng ganh ghét kẻ kiêu ngạo. Kia là những kẻ ác, chúng nó bình an vô sự luôn luôn, nên của cải chúng nó thêm lên. Khi tôi suy gẫm để hiểu biết điều ấy, bèn thấy là việc cực nhọc quá cho tôi. Cho đến khi tôi vào nơi thánh của Đức Chúa Trời, suy lượng về sự cuối cùng của chúng nó*** (Thi Thiên 73:3, 12, 16,17).

Chúa cho phép những người không tin trở nên thịnh vượng và họ bị chính sự giàu có của họ đánh lừa. ***“Còn như kẻ muốn nên giàu có, ắt sa vào sự cám dỗ, mắc bẫy dòn, ngã trong nhiều sự tham muốn vô lý thiệt hại kia, là sự làm đắm người ta vào sự hủy diệt hư mất.”*** (1 Ti-mô-thê 6:9). Chúa Giê-su cũng dạy rằng, ***“Ta nói cùng các người, người giàu vào nước thiên đàng là khó lắm. Ta lại nói cùng các người, lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn một người giàu vào nước Đức Chúa Trời.”*** (Ma-thi-ơ 19:23-24). ***Sự thịnh vượng trở thành thân tượng cho nhiều người, cho nên Chúa phó họ theo lòng tham dục của họ.*** (Rô-ma 1:24). Những kẻ tôn thờ tiền bạc, Chúa phó họ cho sự thịnh vượng của họ, cho phép họ ngày càng giàu có hơn về của cải, vật chất nhưng tâm linh họ ngày càng trở nên nghèo nàn.

Cảm tạ Chúa vì Ngài đã không phó mặc chúng ta cho sự giàu có. Nếu chúng ta là con dân Đức Chúa Trời, Chúa sẽ giữ gìn chúng ta không bị lòng tham tiền bạc lung lạc, sai khiến. Chúa muốn chúng ta giàu có về của cải, chỉ khi chúng ta đủ khả năng kiểm soát của cải Chúa cho bằng đức tin của chúng ta nơi Ngài. Sự hưng thịnh luôn đe dọa chúng ta, và chúng ta chỉ có thể khoan nhượng chúng tùy thuộc vào sức mạnh nơi đức tin của chúng ta mà thôi.

Áp-ra-ham rất giàu có, nhưng đức tin và lòng trung tín với Chúa dẫn dắt đời sống ông chứ không phải sự giàu có. Nhiều lần, Áp-ra-ham chọn làm theo ý muốn của Chúa ngay cả khi quyết định ấy tổn hại đến tài sản của ông. Kết quả là Chúa thấy Ngài có thể tin và giao thác cho ông tài sản lớn hơn, và Áp-ra-ham ngày càng tăng lên sự giàu có. Tài sản của ông giúp cho các con cháu ông, những người khởi đầu cho những dân tộc mới. Ngược lại, ông Lót, cháu của Áp-ra-ham, ham thích sự giàu có và tiện nghi, đã làm một quyết định phương hại cho mình và cho gia đình. Kết quả, khi thành Sô-đôm bị hủy diệt, Lót đánh mất mọi thứ ông có, cả chính người vợ của mình. Hình phạt của Lót, ít nhất cũng minh chứng rằng Lót thực sự là con dân của Chúa, ***“Vi Chúa sửa phạt kẻ Ngài yêu, hễ ai mà Ngài nhận làm con, thì cho roi cho vọt. Ví bằng anh em chịu sửa phạt, ấy là Đức Chúa Trời đãi anh em như con, vì có người nào là con mà cha không sửa phạt? Nhưng nếu anh em được khỏi sự sửa phạt mà ai nấy cũng phải chịu, thì anh em là con ngoại tình, chứ không phải con thật.”*** (Hê-bơ-rơ 12:6-8).

Bởi lý do này chúng ta tin rằng sự dư dật của con dân Chúa tùy thuộc phần nào nơi sự thực hành đúng, nhưng một đức tin năng động trong Chúa là cốt lõi cho sự dư dật của con dân Ngài. Sự dư dật tùy thuộc vào việc thực hành đúng cùng với đức tin giúp cho chúng ta có thể khước từ những ảnh hưởng nguy hại đến tài sản Chúa giao thác cho chúng ta.

THẢO LUẬN: Tại sao con dân Chúa và những người vô tín hưng thịnh theo hai cách khác biệt nhau?

Loại Đức Tin Để Chúa Có Thể Ban Phước Dư Dật

Ê-xê-chia nhờ cậy nơi Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên; nên trong các vua sau người, hoặc trong những vua trước người, chẳng có một ai giống như người. Người triu mến Đức Giê-hô-va, không xây bỏ Ngài, song gìn giữ các điều răn mà Đức Giê-hô-va đã truyền cho Môi-se. Đức Giê-hô-va ở cùng người; hễ người đi làm sự gì, đều được thành tựu. Người đấy nghịch với vua A-si-ri, không phục vua ấy nữa. (2 Các Vua 18:5-7)

Đoạn Kinh Thánh cho chúng ta biết về đức tin của vua Ê-xê-chia nơi Đức Chúa Trời, ông gắn gũi với Chúa và giữ các điều răn Ngài. Đức tin thành thực luôn luôn đưa đến sự vâng lời. Loại đức tin đưa đến sự hưng thịnh là đức tin làm theo lời Chúa trong đời sống của tín nhân. Một “đức tin” mà không tự nó bày tỏ sự vâng lời là đức tin hời hợt và không có giá trị gì cả. (Gia-cơ 2:26)

LOẠI ĐỨC TIN ĐỂ CHÚA BAN PHƯỚC HẠNH DƯ DẬT

ĐỨC TIN —————> **VIỆC LÀM** —————> **PHƯỚC HẠNH**

Hãy xem xét loại đức tin Chúa muốn thấy ở nơi chúng ta để Ngài ban phước dư dật cho chúng ta là những con cái của Ngài. Chúng ta thấy đó là loại đức tin đưa đến việc làm và chúng ta cũng sẽ xem loại việc làm nào là cần thiết.

THẢO LUẬN: Điều gì là chứng cứ của một đức tin thật?

1. Đức Tin Chúng Ta Cần Phải Có: Nhận Biết rằng Muôn Vật Là Thuộc Về Chúa

Nhận biết rằng Đức Chúa Trời là Chúa, là Chủ muôn vật. Kinh Thánh nhiều lần xác nhận điều này:

Ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời đất. (Sáng Thế Ký 1:1)

Bạc là của ta, vàng là của ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. (A-ghe 2:8)

Vì hết thủy thú rừng đều thuộc về ta, các bầy súc vật tại trên ngàn núi cũng vậy. Ta biết hết các chim của núi. Mọi vật hay động trong đồng ruộng thuộc về ta. (Thi Thiên 50:10-11)

Đức Chúa Trời phán dạy chúng ta qua Lời Ngài rằng muôn vật và muôn loài sống đều thuộc về Ngài. Khi nhân loại, kể cả người tin Chúa, hành xử như thể họ là người chủ sở hữu, không nhận biết Chúa, là Chủ đích thực, thì họ đang phạm tội trộm cắp. Căn bản của mọi tội lỗi là không nhìn biết Đức Chúa Trời, là Đấng Sở Hữu, là Đấng Cứu Chuộc. Không công nhận rằng Đức Chúa Trời là sở hữu muôn vật là sai lầm.

Kinh Thánh nói về Chúa Giê-su rằng, **Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài.** (Cô-lô-se 1:16-17). Bởi đó, chúng ta biết là Chúa tạo dựng nên muôn vật trên trời, dưới đất bởi Chúa Giê-su Christ và tất cả vì sự vinh hiển của Ngài.

Dù vậy, phần đông cư dân trên đất này không nhận biết Chúa Giê-su Christ là Đấng Tạo Hoá, Đấng Bảo Tồn, Đấng Cứu Chuộc và là Chủ. Điều này là tội lỗi và là bản án cho con người. Họ không biết quyền làm Chúa của Đấng Christ hoặc họ từ chối Chúa, không hoàn toàn vâng lời Chúa. Chúa Giê-su Christ là Chúa là lời tuyên xưng của các Cơ-đốc nhân đầu tiên và sự kiện đó chính là Phúc Âm.

Một người tin Chúa thực sự là người nhận biết Giê-su Christ là Chúa và là Cứu Chúa của mình. Đáng buồn thay, nhiều tín nhân nói Chúa Giê-su là Chúa, là Chủ, là Đấng Cứu Chuộc linh hồn của họ, nhưng họ giữ mọi thứ lại cho chính họ: thể xác, tâm trí, khả năng, thu nhập, của cải... mọi thứ, càng nhiều càng tốt! Họ tự đánh lừa về đức tin của mình, nghĩ rằng chỉ cần đầu phục Chúa về linh hồn không thấy được thôi, nhưng cứ giữ lại cho mình mọi thứ mắt thấy được.

Giống như vua Louis XI của Pháp, người đã dâng tặng tỉnh Boulogne lên cho Thánh Nữ Đồng Trinh Ma-ri và “chỉ” giữ lại cho ông các khoản thuế thu được từ đó. Nhiều người muốn dâng cho Chúa đời sống của họ, nhưng giữ lại thu nhập kiếm được cho mình.

THẢO LUẬN: Tại sao tín lý Chúa Giê-su Christ là Chúa là cốt lõi trong đời sống đức tin của người tin Chúa?

2. Đức Tin Chúng Ta Cần Phải Có: Biết rằng Chúng Ta Là Người Quản Lý Chứ Không Phải Là Chủ Nhân

Đây là mặt bên kia của một đồng tiền. Nếu Chúa là Chủ mọi vật, vậy thì tôi thuộc về Chúa và tôi không phải chủ sở hữu bất kỳ một điều gì. Tôi không phải là chủ nhưng tôi là quản gia, tôi quản lý mọi thứ tôi có. Chúng ta xem xét bốn lẽ thật sau:

(2.1) Chúng ta không phải là chủ nhân, chúng ta là quản gia (người quản lý)

Anh em há chẳng biết rằng thân thể mình là đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự trong anh em, là Đấng mà anh em đã nhận bởi Đức Chúa Trời, và anh em chẳng phải thuộc về chính mình sao? Vì chưng anh em đã được chuộc bằng giá cao rồi. Vậy, hãy lấy thân thể mình làm sáng danh Đức Chúa Trời. (1 Cô-rinh-tô 6:19-20)

Mỗi người trong anh em hãy lấy ơn mình đã được mà giúp lẫn nhau, khác nào người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời. (1 Phi-e-rơ 4:10).

(2.2) Là những quản gia, chúng ta chịu trách nhiệm trước Chúa Giê-su về việc quản trị của chúng ta.

Và lại, cái điều người ta trông mong nơi người quản trị là phải trung thành (1 Cô-rinh-tô 4:2).

Vả, nước thiên đàng sẽ giống như một người kia, khi đi đường xa, gọi các đầy tớ mà giao của cải mình. Chủ đó cho người này năm ta-lâng, người kia hai, người khác một, tùy theo tài mỗi người; đoạn, chủ lên đường. Tức thì, người đã nhận năm ta-lâng đi làm lợi ra, và được năm ta-lâng khác (Ma-thi-ơ 25:14-16).

(2.3) Là những người quản lý, chúng ta phải chịu trách nhiệm khai trình công việc của mình trước Chúa.

Cách lâu ngày, chủ của những đầy tớ ấy trở về khiến họ tính sổ (Ma-thi-ơ 25:19).

Như vậy, mỗi người trong chúng ta sẽ khai trình việc mình với Đức Chúa Trời.
(Rô-ma 14:12).

(2.4) Phần thưởng đời đời được căn cứ trên việc quản trị trung thành của chúng ta trên đất này.

Người đã nhận năm ta-lâng bèn đến, đem năm ta-lâng khác nữa, và thưa rằng: Lạy chúa, chúa đã cho tôi năm ta-lâng; đây này, tôi làm lợi ra được năm ta-lâng nữa. Chủ nói với người rằng: Hỡi đầy tớ ngay lành trung tín kia, được lắm; người đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ lập người coi sóc nhiều; hãy đến hưởng sự vui mừng của chúa người. (Ma-thi-ơ 25:20-21).

Người chỉ nhận một ta-lâng cũng đến mà thưa rằng: Lạy chúa, tôi biết chúa là người nghiêm nhặt, gặt trong chỗ mình không gieo, lượm lật trong chỗ mình không rải ra; nên tôi sợ mà đi giấu ta-lâng của chúa ở dưới đất; đây này, vật của chúa xin trả cho chúa. Song chủ đáp rằng: Hỡi đầy tớ dốt và biếng nhác kia, người biết ta gặt trong chỗ ta không gieo, và lượm lật trong chỗ ta không rải ra; vậy thì người phải đưa bạc của ta lại cho người buôn bạc, rồi khi ta trở về, sẽ lấy vốn và lời. Vậy, các người hãy lấy ta-lâng của người này mà cho kẻ có mười ta-lâng. Vì sẽ cho thêm kẻ nào đã có, thì họ sẽ dư dật; nhưng kẻ nào không có, thì cũng cất luôn điều họ đã có nữa. Còn tên đầy tớ vô ích đó, hãy quăng nó ra ngoài là chỗ tối tăm, ở đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng. (Ma-thi-ơ 25:24-30).

Chúng ta đã thấy rằng đức tin chúng ta có hai thành phần làm thay đổi cuộc sống chúng ta và cách hành xử của chúng ta. Chúng ta tin 1) Chúa là Chủ, là Đấng Cứu Chuộc, là Chúa và 2) chúng ta chỉ là những người quản gia, quản lý tài sản của Chúa.

THẢO LUẬN: Hai thành phần của đức tin làm thay đổi đời sống và cách hành xử của chúng ta là gì?

Đức tin của chúng ta bắt đầu với nhưng sự dạy dỗ này, nhưng đưa dẫn đến các việc làm. Để đức tin đưa đến đời sống thuộc thể dư dật, chúng ta cần làm ba việc. Ba việc này là kết quả của đức tin chúng ta và của những điều chúng ta tin. Chúng giống như những bông hoa, sản sinh ra trái ngọt, bao gồm cả sự dư dật vật chất mà Chúa muốn ban cho chúng ta.

NHỮNG VIỆC LÀM NẢY SINH RA TỪ ĐỨC TIN CỦA CHÚNG TA

Dâng Phần Mười

Lòng Rộng Rãi

CHÚA LÀ CHỦ

Sự Thỏa Lòng

Tôi Là Người Quản Lý

3. Những Bông Hoa Của Đức Tin: Sự Biết Ơn và Thỏa Lòng

Khi tôi nhận biết rằng Đức Chúa Trời là Chủ, là Chúa và tôi đơn giản chỉ là người quản lý, đời sống của tôi sẽ có những khác biệt. Đức tin của tôi, sự phục tùng của tôi đối với Chúa sẽ sản sinh ra những bông hoa của Ngài. Sự Thỏa Lòng trong đời sống tôi. Bông hoa đầu tiên đó là sự thỏa lòng, một hiện thực xuất phát từ tấm lòng biết ơn đối với Chúa.

Đức Chúa Trời đã cảnh cáo tham lam là một tội lỗi không rờ chạm được nhưng đưa chúng ta đến sự hủy diệt. Giải pháp tích cực là tập ngợi khen Chúa và cảm tạ Chúa về mọi điều Ngài đã làm và chu cấp cho chúng ta. Sự thỏa lòng thực sự là phương thuốc điều trị thói tham lam. Điều này là sự thực vì sự giàu có không phải chỉ về giá trị của tiền bạc nhưng vì tất cả sự giàu có đều đến từ nơi Chúa.

Con mắt loài người chẳng hề chán, cũng như Âm Phủ và vực sâu không hề đầy vậy. (Châm Ngôn 27:20)

Đức Chúa Trời đã cảnh cáo tham lam là một tội lỗi không rờ chạm được nhưng đưa chúng ta đến sự hủy diệt. Giải pháp tích cực là tập ngợi khen Chúa và cảm tạ Chúa về mọi điều Ngài đã làm và chu cấp cho chúng ta. Sự thỏa lòng thực sự là phương thuốc điều trị thói tham lam. Điều này là sự thực vì sự giàu có không phải chỉ về giá trị của tiền bạc nhưng vì tất cả sự giàu có đều đến từ nơi Chúa.

Vả, sự tin kính cùng sự thỏa lòng, ấy là một lợi lớn. Vì chúng ta ra đời chẳng hề đem gì theo, chúng ta qua đời cũng chẳng đem gì đi được. Như vậy, miễn là đủ ăn đủ mặc thì phải thỏa lòng (1 Ti-mô-thê 6:6-8).

Không phải là tôi muốn nói đến sự cần dùng của tôi; vì tôi đã tập hễ gặp cảnh ngộ nào, cũng thỏa lòng ở vậy. Vì tại Tê-sa-lô-ni-ca, anh em đã một hai lần gọi đồ cung cấp về sự cần dùng cho tôi vậy. (Phi-líp 4:11,16)

Thỏa lòng là sản phẩm của lòng biết ơn. Chúng ta hãy tập ngợi khen Chúa trong mọi phước hạnh chúng ta nhận được từ tay Ngài. Chúng ta hãy tập bày tỏ lòng biết ơn Chúa trong sự cầu nguyện, trong sự ngợi khen và làm chứng. Hãy nói về những điều ấy trong hội thánh, trong gia đình và trong vòng những người chung quanh chúng ta. Chúa muốn ban nhiều hơn cho những người không quên cảm tạ Ngài.

Phàm việc gì cũng phải tạ ơn Chúa; vì ý muốn của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Giê-su Christ đối với anh em là như vậy. (1Tê-sa-lô-ni-ca 5:18)

THẢO LUẬN: Lòng biết ơn có ảnh hưởng đến sự thỏa lòng của chúng ta như thế nào?

4. Bông Hoa Của Đức Tin: Dâng Trọn Phần Mười Lên Chúa

Mỗi một người, nam, nữ hay trẻ em cũng đều là người quản lý của Chúa, cho dù có nhận biết điều đó hay không. Từ quan điểm này của Chúa, việc dâng hiến là một chứng cứ cụ thể của một người quản lý trung tín trong mọi việc.

Dâng Phần Mười Phần mười là 10% của tất cả thu nhập của chúng ta. Tuy nhiên, chúng ta cần nhớ rằng 90% kia cũng là của Chúa. Chúng ta cần sử dụng 90% còn lại cách thận trọng, nghiêm túc giống như khi chúng ta dâng phần mười lên Chúa.

Việc dâng phần mười được bắt đầu từ thời Áp-ra-ham (Sáng Thế Ký 14:20), nhiều thế kỷ trước đây việc này được qui định trong Luật Pháp (Lê-vi Ký 27:30). Chúng cũng được các tiên tri dạy dỗ (Ma-la-chi 3:10) và được Chúa Giê-su xác nhận (Ma-thi-ơ 23:23). Sứ Đồ Phao-lô cũng dạy tín đồ biệt riêng và dâng một phần theo thu nhập của mình (1 Cô-rinh-tô 16:2). Phần dâng theo thu nhập được đề cập trong Kinh Thánh là phần mười. Các thánh đồ thời Cựu Ước dâng phần mười. Các thánh đồ thời Tân Ước mong muốn dâng nếu không nhiều hơn thì ít nhất cũng bằng phần mười trong thời Cựu Ước.

TÁM LÝ DO ĐỂ DÂNG PHẦN MƯỜI

A. Bày tỏ lòng yêu mến Chúa.

Một số người nói về phần mười như là khoản “phải trả,” vì đó là nhiệm vụ. Tuy nhiên Kinh Thánh không bao giờ dùng từ “trả” đối với phần mười. Kinh Thánh nói, hãy đem hết thảy phần mười vào kho. Chúng ta không trả phần mười cho Chúa. Chúng ta ngợi khen Chúa, thờ phượng Chúa, tôn vinh Chúa bằng phần mười của chúng ta. Chúa Giê-su cho chúng ta 100% chính mình Ngài bởi vì Ngài yêu thương chúng ta. Cần nhận biết rằng chúng ta thuộc về Chúa 100% chứ không phải 10%.

B. Để có “lương thực” trong nhà của Chúa.

Phần mười không phải là ý định của con người hay là kế hoạch của mục sư hay của giáo phái nào. Đây là kế hoạch của Đức Chúa Trời để nuôi dưỡng hội thánh và các mục vụ của hội thánh.

Các ngươi hãy đem hết thảy phần mười vào kho, hầu cho có lương thực trong nhà ta; (Ma-la-chi 3:10a).

Tại sao “hầu cho có lương thực” trong nhà Chúa? Dĩ nhiên không phải là Chúa cần lương thực, nhưng chúng ta phải nhớ rằng đền thánh, nhà của Chúa, là nơi vô cùng đặc biệt. Chúa muốn mọi người khi đến nhà Chúa được đối đãi đàng hoàng. Của dâng phần mười giúp hội thánh thực hiện tốt các chương trình giảng, dạy, thờ phượng, để mọi người đến hội thánh không bị thất vọng.

Rất nhiều hội thánh gánh chịu nặng nề bởi vì họ không thể kéo dài theo như kế hoạch của Chúa. Ở Romania, nhiều hội thánh và tín nhân tin rằng nguồn chu cấp chính cho hội thánh của họ đến từ Cơ-đốc nhân ở các nước khác. Đây là cách nghĩ sai lầm đáng thương. Khi các nước ngoài không còn giúp đỡ cho các mục vụ của Cơ-đốc nhân Romania như trong quá khứ, nhiều hội thánh đã gặp trở ngại lớn bởi vì họ đã tập thói quen xấu, không vâng lời Chúa trong việc quản trị cá nhân.

Nhiều người đem đến cái họ gọi là “của dâng” trong khi họ chiếm đoạt phần mười của Chúa. Thực chất, chúng ta không thể đem đến của dâng khi chúng ta chưa đem đủ phần mười về mọi hoa lợi. Nếu chúng ta dâng ít, tức là chúng ta chỉ dâng phần nhỏ của phần mười, và đó không phải là của dâng. Chỉ khi chúng ta vâng lời Chúa trong việc này, thì chúng ta và hội thánh mới có thể được Chúa ban cho dư dật như Ngài mong muốn.

C. Để thử Chúa và bày tỏ đức tin của chúng ta.

Từ nay các ngươi khá lấy điều này mà thử ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán, xem ta có mở các cửa sổ trên trời cho các ngươi, đổ phước xuống cho các ngươi đến nỗi không chỗ chứa chăng! (Ma-la-chi 3:10)

Có một số người cho rằng không nên thử Chúa. Nhưng Chúa phán hãy thử Ngài qua việc dâng phần mười. Chúng ta không những thử Chúa mà chúng ta còn chứng tỏ đức tin của chúng ta nữa. Đức tin của bạn đo lường bởi việc dâng hiến phần mười của bạn. Nếu một người nói, “Tôi không thể kham nổi việc dâng phần mười”, thì chính người đó, chính Chúa và những người khác đều biết rằng ấy là vì sự yếu đuối đức tin của anh ta. Không có một lý giải nào khác.

Một số người cho rằng dâng phần mười là mệnh lệnh trong Cựu Ước, và do đó không nên áp dụng cho các Cơ-đốc nhân. Nhưng nếu vậy thì họ sẽ làm gì với lời hứa lớn lao kèm theo với việc dâng phần mười? Những lời hứa đó không áp dụng cho các Cơ-đốc nhân ngày nay sao? Về điểm này, lẽ nào chúng ta nghèo hơn các thánh đồ thời Cựu Ước sao?

D. Dâng lên Chúa của lễ đáng nhận và đẹp lòng Chúa.

Ngày nay, con dân Chúa không còn phải dâng lên Chúa của lễ thiêu nữa. Chúng ta cũng không đốt hương trong hội thánh. Tuy nhiên, một trong những giây phút đẹp đẽ và có ý nghĩa nhất trong buổi nhóm thờ phượng là khi chúng ta đem phần mười dâng lên Chúa. Sứ Đồ Phao-lô dạy về việc dâng hiến vượt xa hơn phần mười luật định. **Vậy, tôi đã nhận được hết, và đương dư dật; tôi được đầy dẫy vì đã nhận đồ nơi Ép-ba-phô-đích mà anh em gửi cho tôi, như một thứ hương có mùi thơm, tức là một của lễ Đức Chúa Trời đáng nhận, và đẹp lòng Ngài** (Phi-líp 4:18).

E. Không sờ chạm đến thứ không được phép sờ chạm đến.

Rồi, Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán dạy rằng: Người được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn, chắc sẽ chết. (Sáng Thế Ký 2:16-17)

Chúng ta đã được lưu ý về trái cấm. A-đam và E-va được phép ăn mọi thứ trái cây trong vườn, riêng về trái của cây này thì được để riêng ra cho Chúa. Chúng ta lên án tổ phụ A-đam vì đã chạm đến thứ không được chạm đến. Nhưng còn về chúng ta thì sao? Chúa chu cấp 90% để nuôi dưỡng chúng ta, giao cho chúng ta quản trị, chúng ta không thỏa lòng, mà vẫn muốn cả 10% kia cho chính mình sao?

Người ta có thể ăn trộm Đức Chúa Trời sao? Mà các người ăn trộm ta. Các người nói rằng; Chúng tôi ăn trộm Chúa ở đâu? Các người đã ăn trộm trong các phần mười và trong các của dâng. Các người bị rửa sả, vì các người, thấy cả nước, đều ăn trộm ta. (Ma-la-chi 3:8-9)

Cả nước chịu thiệt thòi về kinh tế chỉ vì họ không nhận biết Đức Chúa Trời là Chủ Sở Hữu của tất cả, và dân chúng không biết dâng phần mười để tôn vinh Chúa. Dân sự của Chúa nên biết rõ hơn về điều này và họ phải là những nhà giáo mẫu mực tại đất nước của họ trong sự quản lý cho Đức Chúa Trời. Quốc gia hưng thịnh và được phước là vấn đề của đạo đức, trông chờ sự lãnh đạo thuộc linh và việc nêu gương của con dân Chúa. Đừng sờ chạm đến điều không được phép sờ chạm, nhưng hãy mang tất cả phần mười vào nhà của Đức Chúa Trời.

F. Cất bỏ những chứng ngại vật chất cản trở phước hạnh tâm linh.

Đức Chúa Jêsu phán rằng: Nếu người muốn được trọn vẹn, hãy đi bán hết gia tài mà bố thí cho kẻ nghèo nàn, thì người sẽ có của quý ở trên trời; rồi hãy đến mà theo ta (Ma-thi-ơ 19:21).

Đây là lời Chúa Giê-su nói với người trẻ tuổi giàu có. Chúa biết sự giàu có của người trai trẻ này là vật chướng ngại, ngăn cản anh ta đi theo Chúa. Chúa muốn anh ta tháo bỏ hoàn toàn sự cản trở này, phân phát tài sản, rồi theo Chúa. Nhưng người trai trẻ này yêu thích sự giàu có hơn là yêu mến Chúa Giê-su, anh ta buồn bã và bỏ đi.

Chúa đòi hỏi con cái Ngài dâng phần mười như là việc tập rèn thuộc linh. Giúp một người đi theo Chúa Giê-su thì quan trọng và cần thiết hơn là giúp cho anh ta sở hữu vật chất. Chỉ riêng việc dâng phần mười thôi thì không đủ để bảo đảm rằng chủ nghĩa vật chất không phải là vấn đề nghiêm trọng cản trở con cái Chúa, nhưng nó thực sự là công cụ hữu dụng cho mục đích này. Nếu một người "không thể" dâng phần mười thì điều này chỉ ra rằng việc sở hữu vật chất là quan trọng hơn việc đi theo Chúa Giê-su.

G. Vàng lời Chúa.

Đức Chúa Jêsu đáp rằng: Nếu ai yêu mến ta, thì vàng giữ lời ta, (Giăng 14:23).

Môn đồ thật biểu lộ mình qua sự vâng lời. Lời dạy của Chúa không phải để cho chúng ta bàn thảo hay lý luận với Ngài. Đơn giản là chúng ta được kêu gọi đến sự vâng lời Chúa Giê-su và sống đúng theo lời dạy của Ngài. Đây là con đường bình an, con đường phước hạnh và giàu có dư dật của Đức Chúa Trời.

Hãy nhớ lời dạy rõ ràng của Chúa:

Phàm thuế một phần mười thổ sản, bất kỳ vật gieo hay là hoa quả của cây, đều thuộc về Đức Giê-hô-va; ấy là một vật thánh, biệt riêng ra cho Đức Giê-hô-va. (Lê-vi Ký 27:30)

Các người hãy đem hết thảy phần mười vào kho, (Ma-la-chi 3:10)

H. Đón nhận và vui hưởng tất cả những phước hạnh đầy hứa hẹn của Chúa.

Các người hãy đem hết thảy phần mười vào kho, hầu cho có lương thực trong nhà ta; và từ nay các người khá lấy điều này mà thử ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán, xem ta có mở các cửa sổ trên trời cho các người, đổ phước xuống cho các người đến nỗi không chỗ chứa chăng! (Ma-la-chi 3:10)

Hãy cho, người sẽ cho mình; họ sẽ lấy đầu lớn, nhận, lắc cho đầy tràn, mà nộ trong lòng các người; vì các người lường mực nào, thì họ cũng lường lại cho các người mực ấy. (Lu-ca 6:38)

Hãy biết rõ điều đó, hễ ai gieo ít thì gặt ít, ai gieo nhiều thì gặt nhiều. (2 Cô-rinh-tô 9:6)

Có thể có ý cho rằng chúng ta không nên dâng hiến với mục đích nhận lại phần thưởng. Chúng ta hoàn toàn đồng ý rằng động cơ chính yếu của việc dâng hiến là do bởi lòng yêu kính Chúa. Tuy nhiên, chính Kinh Thánh thách thức chúng ta trong việc dâng hiến và ban cho rời rộng để Chúa có thể ban phước dư dật, dồi dào hơn cho chúng ta. Khi dâng hiến theo cách này, chúng tỏ rằng chúng ta thực sự tin cậy Chúa thành tín trong lời hứa của Ngài và Chúa sẽ tuôn đổ phước hạnh của Ngài trên chúng ta đến nỗi không chỗ chứa được.

Chúa muốn ban phước cho chúng ta, đó là điều chắc chắn. Nhưng khả năng nhận lãnh phước hạnh tùy thuộc vào mức độ đức tin của chúng ta. Trong lĩnh vực tiền bạc, đức tin mạnh mẽ hay yếu đuối của chúng ta là tùy thuộc vào việc dâng phần mười và các khoản dâng hiến khác. Trong lĩnh vực tiền bạc, đức tin mạnh mẽ hay yếu đuối của chúng ta là tùy thuộc vào việc dâng phần mười và các khoản dâng hiến khác.

THẢO LUẬN: Các Cơ-đốc nhân ngày nay, ít có sự hiểu biết về lý do nào trong tám lý do nói trên?

5. BÔNG HOA CỦA ĐỨC TIN: GIÀU CÓ TRONG SỰ RỜI RỘNG

Các người đã được lãnh không thì hãy cho không. (Ma-thi-ơ 10:8)

Lóng Rộng Rãi

Hãy răn bảo kẻ giàu ở thế gian nầy đừng kiêu ngạo và đừng để lòng trông cậy nơi của cải không chắc chắn, nhưng hãy để lòng trông cậy nơi Đức Chúa Trời, là Đấng mỗi ngày ban mọi vật dư dật cho chúng ta được hưởng. Hãy răn bảo họ làm điều lành, làm nhiều việc phước đức, kíp ban phát và phân chia của mình có, (1 Ti-mô-thê 6:17-18)

Tôi từng bày bảo luôn cho anh em rằng phải chịu khó làm việc như vậy, để giúp đỡ người yếu đuối, và nhớ lại lời chính Đức Chúa Jê-sus có phán rằng: Ban cho thì có phước hơn là nhận lãnh. (Công Vụ 20:35)

Nên nhớ rằng Chúa giàu có ban cho chúng ta mọi thứ để chúng ta vui hưởng. Khi Chúa cho chúng ta có những điều tốt đẹp, chúng ta không nên hổ thẹn về chúng, nhưng vui mừng cảm tạ sự ban cho rời rộng của Chúa. Đây là một phần trong lời chứng của chúng ta cho người khác. Bên cạnh đó, chúng ta vui mừng về sự ban cho của Chúa vì những phước hạnh của Chúa giúp cho chúng ta thêm nhiều cơ hội làm việc lành, trở thành người rời rộng ban cho người khác. Chúng ta không chỉ được kêu gọi để ban cho vật chất mà còn nhiều hơn thế nữa. Chúa Giê-su là gương mẫu cho chúng ta.

Ấy vậy, Con người đã đến, không phải để người ta hầu việc mình, song để mình hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc nhiều người. (Ma-thi-ơ 20:28)

Chúa Giê-su của chúng ta rất rộng lượng trong mọi cách hành xử của Ngài. Sự rộng lượng là sản phẩm của tình thương và là sự khích lệ mạnh mẽ cho sự bình an và vui mừng. Điều này làm cho Ngài khác biệt đối với tất cả mọi người trên thế gian.

Tín nhân thật sự muốn theo Chúa, sẽ hành xử theo cùng một cách thức như vậy. 90% là phần để nuôi sống chúng ta. Nhưng hãy nhớ rằng Chúa cho chúng ta rời rộng mọi thứ để chúng ta vui hưởng, để chúng ta có thể làm việc lành, để chúng ta làm việc lành dư dật, sẵn sàng chia sẻ, sẵn sàng ban cho.

Trên tất cả, Chúa muốn gọi chúng ta để chúng ta được giàu có trong mọi việc lành, để chúng ta rời rộng rãi trong mọi hành xử của chúng ta.

THẢO LUẬN: Chúng ta có trách nhiệm gì đối với Chúa trong việc sử dụng 90% còn lại sau khi dâng phần mười?

Kinh Thánh chỉ dẫn chúng ta nên rời rộng rãi trong cách hành xử của mình. Rất khó để chúng ta rời rộng rãi đối với người thế gian. Một cách vắn tắt, chúng ta sẽ học biết làm thế nào để có thể rời rộng rãi.

CHÚNG TA BAN CHO NHƯ THẾ NÀO?

- * Ban cho cách kín đáo, không phải để được khen ngợi. (Ma-thi-ơ 6:1-2)
- * Ban cho vì Chúa Giê-su, nhân danh Chúa Giê-su. (Ma-thi-ơ 25:40)
- * Ban cho với sự tự nguyện, vui lòng. (Ma-thi-ơ 25:40)
- * Ban cho với lòng yêu thương. (1 Cô-rinh-tô 13:3)

ĐẶC BIỆT, CHÚNG TA NÊN BAN CHO NHỮNG NGƯỜI NHƯ:

- * Không thể trả lại cho chúng ta. (Lu-ca 14:12-14)
- * Người trong gia đình, gia tộc bạn có nhu cầu giúp đỡ. (1 Ti-mô-thê 5:4,8)
- * Kẻ thù nghịch (Rô-ma 12:20)
- * Các tôi tớ Chúa, người hầu việc Chúa. (Phi-líp 4:10-19)
- * Những thành viên trong hội thánh có nhu cầu. (Công vụ 2:44-45)
- * Cho những người anh em trong gia đình đức tin. (Ga-la-ti 6:10)

THẢO LUẬN: Theo bạn nghĩ, lòng rộng rãi của người tin Chúa và người không tin Chúa khác nhau như thế nào? Mô tả cụ thể, thực tế cách thức bạn có thể ban cho sáu nhóm người kể trên.

Tóm lại, lòng rộng rãi, dâng hiến phần mười, và sự thỏa lòng là những bông hoa nở rộ ra của một đức tin thật. Những bông hoa này được chuyển đổi trở thành những quả trái phước hạnh tâm linh và vật chất tràn đầy trên đời sống của chúng ta.

ĐỨC TIN → **VIỆC LÀM** → **PHƯỚC HẠNH**

Chúa là Chủ

Sự Thỏa Lòng

Tâm Linh

Tôi là Người Quản Lý

Dâng Phần Mười

Vật Chất

Lòng Rộng Rãi

BÀI 4

ĐỨC CHÚA TRỜI MUỐN HỘI THÁNH CHÚA GIÀU CÓ

Cho đến thời điểm này, việc tra cứu tập trung vào sự hưng thịnh của người tin Chúa, những cá nhân, những thành viên của gia đình. Mỗi cá nhân là quý trước mặt Chúa; Ngài biết đến cả số tóc trên đầu của mỗi chúng ta (Ma-thi-ơ 10:30).

1. Ý NGHĨA CỦA MỘT HỘI THÁNH TRUNG TÍN TRONG VIỆC QUẢN TRỊ

Chúa nhìn nhận mỗi cá nhân như là hữu thể của xã hội. Mỗi cá nhân biệt lập là buồn thảm và không hoàn chỉnh. Vì lý do đó, Kinh Thánh cho chúng ta biết mỗi người được ban cho một hay nhiều hơn các ân tứ để chúng ta phục vụ lẫn nhau trong hội thánh (1Phi-e-rơ 4:10). Kinh Thánh cũng cho chúng ta biết không một ai có tất cả các ân tứ và mỗi người đều phụ thuộc lẫn nhau (Ê-phê-sô 4:11-12). Chúa kêu gọi để chúng ta hình thành những nhóm nhỏ, nhóm lớn mà Kinh Thánh gọi đó là hội thánh. Chúa Giê-su yêu hội thánh của Ngài và Ngài là đầu của hội thánh.

Ấy nhờ Ngài mà cả thân thể ràng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương. (Ê-phê-sô 4:16).

Tình yêu thương của Chúa Giê-su đối với hội thánh là vô cùng lớn lao. **Đấng Christ đã yêu Hội Thánh, phó chính mình vì Hội Thánh** (Ê-phê-sô 5:25b). Vì lý do này, Sứ Đồ Phao-lô đã thúc giục các Mục Sư Hội Thánh Ê-phê-sô, **Anh em hãy giữ lấy mình, và luôn cả bầy mà Đức Thánh Linh đã lập anh em làm kẻ coi sóc, để chăn Hội Thánh của Đức Chúa Trời, mà Ngài đã mua bằng chính huyết mình.** (Công Vụ 20:28). Có điều đáng lưu ý và rất quan trọng trong sách cuối cùng của Kinh Thánh, Chúa Giê-su đang đứng giữa các hội thánh của Ngài (Khải huyền 1:13, 20).

Đức Chúa Trời thiết lập hội thánh của Ngài bằng tình yêu và sự quan tâm sâu sắc, đem thêm vào hội thánh những người được cứu (Công Vụ 2:47). Ngài là đầu của cả thân thể. Lịch sử Cơ-đốc đã cho thấy Chúa môn đồ hoá nhiều dân tộc bằng chính hội thánh địa phương. Có nhiều tổ chức Tin Lành bên cạnh hội thánh, nhưng phần lớn đều không tồn tại lâu dài. Chính hội thánh khởi sự làn sóng truyền giáo cho thế giới (Công Vụ 13:1-3) và trong thời đại chúng ta ngày nay, phải nhìn nhận rằng chỉ có thể trông đợi và phụ thuộc vào hội thánh để nhân lên số nhóm hội chúng truyền giáo. Hội thánh là công cụ Chúa lựa chọn để gây dựng nên những hội thánh mới tại làng xã, thành phố tại quê hương yêu dấu của chúng ta.

Điều này rất có ý nghĩa đối với tín nhân, người quản trị các phước hạnh Chúa ban. Phước hạnh không chỉ là thu nhập và những tài sản sở hữu được nhưng còn là những phước hạnh tâm linh, những ân tứ quý báu nhận được từ Chúa Thánh Linh. Những tài sản và ân tứ này sẽ được dùng ở đâu? Ngày nay cũng có nhiều tổ chức Tin Lành mong muốn chúng ta đầu tư tiền bạc vào các chương trình của họ. Tuy nhiên, người Báp-tít chúng ta tin rằng chương trình của Chúa là chúng ta đầu tư vào công việc Chúa qua hội thánh, công cụ được Chúa yêu thương và lựa chọn. Chúng ta hoàn tất loạt bài học này bằng một vài đề nghị về cách thức chúng ta quản trị tài sản qua hội thánh.

THẢO LUẬN: Tại sao việc trung tín quản trị của hội thánh lại là quan trọng?

2. GÂY DỰNG ĐỂ CÓ MỘT HỘI THÁNH TRUYỀN GIÁO ĐÍCH THỰC

Nếu hội thánh là kỳ vọng tối hậu đem lại kết quả việc truyền giáo, thì chúng ta phải tự hỏi rằng, "Vậy, hội thánh của tôi đang làm gì cho việc truyền giáo? Hội thánh của bạn đã lập ra bao nhiêu hội thánh mới khác? Có bao nhiêu mục vụ truyền giáo mà hội thánh của bạn hiện có lúc này? Có bao nhiêu tiền bạc và công sức mà hội thánh của bạn đầu tư vào công tác truyền giáo?"

Nếu hội thánh đầy những người không thành thực trong việc dâng phần mười, chúng ta có thể đoán chắc rằng sẽ không có đủ ngân quỹ cho các công tác truyền giáo mà Chúa muốn có. Hội thánh cần thách thức thành viên dâng hiến phần mười. Không phải chỉ vì những lý do đã nêu ra trước đây, mà còn để cho hội thánh có nhiều khả năng hơn để làm tròn Đại Mạng Lệnh Chúa giao phó.

Mặc dù, hội thánh có thể không đủ ngân quỹ cần có từ việc dâng hiến của các thành viên, bạn phải biết rằng hội thánh vẫn cần dành riêng ngân khoản cho công việc truyền giáo. Hội thánh phải có ngân quỹ cho chương trình môn đồ hóa sâu rộng, cho cả thành viên và những người chưa tin Chúa. Quyết định này chứng tỏ hội thánh thật sự kết ước để làm tròn mục đích cao cả của mình và làm trọn Đại Mạng Lệnh Chúa ủy thác.

THẢO LUẬN: Tại sao chương trình truyền giáo của hội thánh là vô cùng quan trọng?

3. THÀNH THẬT VỚI MỤC SƯ CỦA BẠN

Cứ mỗi tháng, tiền tệ dường như bị giảm giá trị đi do bởi lạm phát, và nó tác động đến dân chúng. Tuy vậy, nhiều hội thánh cứ giữ nguyên lương của vị mục sư, không thay đổi, từ năm này đến năm nọ. Tiền cứ tiếp tục giảm giá trị, và lương cho mục sư vẫn cứ như hai, ba, thậm chí năm trước.

Đức Chúa Trời nghiêm trang phán rằng, ***Vi người làm công đáng được tiền lương mình. Đừng đi nhà nầy sang nhà khác*** (Lu-ca 10:7). Điều này có ý nghĩa lớn lao:

- * Người mục sư không nên cố gắng để tự chu cấp. Đừng đi nhà nầy sang nhà khác.
- * Có nghĩa là hội thánh cần nên chu cấp cho mục sư cách đúng mức.

Chúa Giê-su dùng từ “tiền công” không với ý người mục sư là người làm công của hội thánh. Chức vụ mục sư là sự kêu gọi thiêng liêng, không phải của con người. Mục sư làm tô tở Chúa vì cơ hội thánh. Tuy vậy sự chu cấp trực tiếp đến từ hội thánh. Nhiều lúc, chúng ta thích dùng chữ “trợ giúp” cho mục sư mà không dùng chữ “tiền lương”. Nhưng Chúa Giê-su nói “tiền lương.” Tại sao vậy?

Từ “giúp đỡ” ngầm chỉ về cái gì đó vượt hơn, thêm vào. Nếu như chúng ta trả lương không đủ thì, “chúng ta đang giúp đỡ mục sư.” Không! Chúa Giê-su dạy chúng ta “trả lương” cho mục sư. Khi chúng ta nhận làm việc cho hãng xưởng, họ yêu cầu chúng ta làm việc trọn thời gian mà chỉ “trợ giúp” tiền bạc, liệu chúng ta có bằng lòng không? Chúng ta muốn có “tiền lương” tương xứng với những cố gắng của chúng ta. Đó là lý do Chúa của hội thánh dạy chúng ta phải trả “tiền lương” xứng đáng với mục vụ đảm trách.

Có những mục vụ, những hội thánh nhỏ không thể cung ứng cho người mục sư tiền lương trọn thời gian. Có thể, vị mục sư đó sẽ phải “may trại” (giống như Phao-lô) để thêm vào cho đủ sự cần dùng. Nhưng ngay từ ban đầu, mỗi hội chúng nên tập tành chu cấp cho mục sư của họ và cho việc truyền giáo, dù chỉ là một phần. Mục sư cũng nên nhận phần chu cấp từ hội chúng, ngay cả khi họ không cần dùng đến phần chu cấp đó. Việc nhận tiền chu cấp chúng tỏ rằng mục sư trang trọng nhận lấy trách nhiệm đối với hội thánh. Mỗi người quản trị trung tín đều phải ghi nhớ lời của Chúa dạy, “người làm công đáng được tiền lương mình.”

Mỗi năm cần nhớ điều chỉnh tiền lương của mục sư cho phù hợp với việc thay đổi giá trị tiền tệ. Một khoản tăng 10 hay 20 % có thể chẳng phải là tăng thêm gì cả. Nó có thể chỉ là con số phản ảnh sụt giảm giá trị tiền tệ. Khi hội thánh dư dật, tiền lương của mục sư cũng cần tăng lên cách đúng mức.

THẢO LUẬN: Tại sao hội thánh cần chu cấp đầy đủ cho mục sư của mình?

4. MỘT HỘI THÁNH TRUNG TÍN DÂNG PHẦN MƯỜI.

Hội thánh, mục sư, giáo viên, những người làm việc trong hội thánh cần liên tục dạy về sự dâng phần mười và sự trung tín quản trị của mỗi Cơ-đốc nhân. Người mới tin Chúa cũng cần được nhanh chóng dạy dỗ về những nguyên tắc này để Chúa có thể ban phước cho họ và gia đình họ và làm vững mạnh hội thánh Chúa.

Tuy nhiên, không chỉ riêng các tín nhân, mà hội thánh cũng nên là “người dâng phần mười.” Hội thánh cũng cần để ra phần mười các khoản thu thường kỳ dành cho công việc Chúa ở cấp quốc gia. Việc dâng phần mười này cung cấp thu nhập cho liên hữu, cho ủy ban liên hiệp toàn quốc để lãnh đạo các chương trình truyền giáo, khai mở những vùng đất mới, chu cấp, huấn luyện các mục sư được Chúa kêu gọi, và để phục vụ các hội thánh và các điểm truyền giáo mới của quốc gia trong nhiều cách khác nhau.

Dù vậy, có một vài hội thánh cho rằng, “Chúng tôi quá nghèo để làm việc này. Chúng tôi có nhiều nhu cầu tại địa phương, chúng tôi không thể dâng phần mười nguồn thu của hội thánh cho công tác bên ngoài địa phương của chúng tôi.” Điều này nghe rất giống với lý lẽ của người không dâng phần mười cho hội thánh. “Tôi nghèo và gia đình tôi cần tất cả số tiền tôi kiếm được.” Chúng tôi nói với cá nhân đó rằng phần mười là biệt riêng ra thánh cho Đức Chúa Trời; và hội thánh cũng cần phải biệt riêng phần mười ra thánh như vậy.

Đáng buồn, nhiều hội thánh cũng có các nan đề như là các tín đồ. Là những người quản trị trung tín, chúng ta nên đoan chắc rằng hội thánh của chúng ta cũng biết dâng phần mười, tin rằng Chúa hứa những phước hạnh đặc biệt cho hội thánh dâng phần mười.

Cùng với việc phát triển những tổ chức Tin Lành, hội thánh không chỉ dâng hiến phần mười cho công việc chung cấp quốc gia, nhưng cũng ủng hộ cho liên hiệp các hội thánh Tin Lành địa phương. Thông thường, các hội thánh dâng từ 3 cho đến 5% cho công việc của liên hội (Associations).

5. LIÊN TỤC LÀM VIỆC ĐỂ HỘI THÁNH CỦA BẠN NGÀY ĐƯỢC GIÀU CÓ HƠN

(5.1) Giảng và dạy về việc dâng phần mười.

Đôi khi mục sư không giảng nhiều về việc dâng phần mười bởi vì ngại rằng hội thánh nghĩ ông ta giảng với ý muốn tăng lương cho chính ông. Đây là một bi kịch! Mục sư cần phải “không trể nài một chút nào để tỏ ra cho biết hết thủy ý muốn của Đức Chúa Trời” (Công Vụ 20:27). Bao gồm tất cả những gì Kinh Thánh dạy về việc quản trị ngay lành. Làm sao tín nhân của hội thánh có được ích lợi từ những lời hứa của Chúa nếu họ chưa từng được nghe về những điều này? Làm sao một hội thánh có thể trung thực với Chúa nếu không ai dạy về sự trung thực?

Hãy nói với với mục sư của chúng ta rằng chúng ta cần nghe họ giảng cho chúng ta nghe về việc dâng phần mười và các vấn đề quản trị thuộc linh khác, không chỉ vì lợi ích của chúng ta mà còn vì tình yêu của Chúa đối với hội thánh và công việc của Chúa.

Cùng một cách như vậy, các giáo viên, người phụ giảng, và những người làm việc trong hội thánh cũng nên thường xuyên đề cập đến những việc cần nên làm của người quản trị, quản lý các ơn phước Chúa ban.

(5.2) Có tuần lễ đặc biệt học Kinh Thánh với chủ đề quản lý.

Có nhiều sách tốt về quản lý để dùng trong cho hội thánh trong tuần lễ hội thảo Thánh Kinh với chủ đề Người Quản Trị Các Phước Hạnh Chúa Ban. Sách này cũng là tài liệu xứng hợp cho việc học tập chủ đề như vậy. Cần chú ý rằng ngay cả người không tin Chúa cũng rất quan tâm đến lời hứa của Chúa đối với các phước hạnh và sự giàu có và họ cũng quan tâm đến các điều kiện làm sao để các lời hứa này thành hiện thực. Có thể đây là tuần lễ đầy tràn ơn phước cho hội thánh.

(5.3) Có những chiến dịch quản trị.

Trong nhiều quốc gia, kế hoạch và các điều kiện vật chất thì đều sẵn sàng để hội thánh sử dụng cho chiến dịch quản trị này. Chiến dịch loại này có nhiều hoạt động bao gồm một thời gian để hội thánh thỏa thuận về khả tượng trong tương lai, kết ước về các kế hoạch và ngân sách để đạt đến các mục tiêu của kế hoạch; có phần nghiên cứu và có những sứ điệp về quản trị. Có thời gian cho việc kết ước của các thuộc viên hội thánh trong việc quản trị. Nhiều hội thánh có những chiến dịch như vậy và đã làm chứng lại kết quả to lớn rằng hội thánh được phần hưng tâm linh, có khả tượng cao hơn và được thêm lên sự ủng hộ từ hội thánh.

(5.4) Hết sức thận trọng quản lý ngân quỹ của hội thánh.

Các thành viên của hội thánh sẽ vui lòng hơn để hỗ trợ hội thánh một cách đáng kể nếu họ thấy phần mười và các khoản dâng khác của họ được quản trị tốt. Có một số việc làm giúp ích cho việc này:

Tất cả các khoản chi đều được tính toán bởi một ủy ban thành viên hội thánh, họ ghi sổ và giao sổ liệu lại cho thủ quỹ.

Thủ quỹ cẩn thận lưu giữ các sổ liệu từ các hoá đơn, chi phí. Cần có đủ các hóa đơn cho tất cả các chi phí. Sổ liệu này được công khai cho mọi thành viên trong hội thánh. Cho hội thánh những báo cáo tài chính định kỳ.

Ghi biên nhận định kỳ tháng, quý cho những người dâng hiến.

Chi tiêu đúng theo ngân sách đã được hội thánh thỏa thuận thông qua.

Chúng tôi tin tưởng mạnh mẽ rằng hội thánh, thân thể của Đấng Christ tại địa phương, trong cộng đồng là công cụ hiệu quả nhất để cứu người hư mất, làm cho họ trở nên môn đồ, và để khởi sự công việc truyền giáo. Hội thánh đã được mua bởi huyết của Đấng Christ và là nơi Chúa Thánh Linh ngự, phải là nơi lý tưởng để phục vụ, thờ phượng, thông công và tăng trưởng thuộc linh của tất cả Cơ-đốc nhân.

Sự dư dật của mỗi thành viên nên là kết quả của việc tăng trưởng hưng thịnh của hội thánh. Chúa muốn chúng ta là những thuộc viên của hội thánh dư dật, mạnh mẽ, vui mừng và kết quả. Sự quản trị trung tín của chúng ta làm cho hội thánh thật sự rạng ngời lên vì tôn cao danh Chúa, tạo ra niềm vui cho mỗi thành viên, đem sự cứu rỗi đến với cộng đồng, và đem triển vọng truyền giáo đến các cộng đồng lân cận.

THẢO LUẬN: Điều nào trong những đề nghị trên đây thường được thực hành trong hội thánh của bạn? Bạn muốn thấy có sự thay đổi nào?

